

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 58

Rozeslána dne 3. srpna 1999

Cena Kč 21,-

O B S A H:

169. Zákon, o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů
170. Zákon, kterým se mění zákon č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů
171. Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterou se mění vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 183/1998 Sb., kterou se stanoví, které další studium, popřípadě výuka se pro účely státní sociální podpory a důchodového pojištění považuje za studium na středních nebo vysokých školách
- Redakční sdělení o opravě chyby ve vyhlášce č. 183/1998 Sb.
-

169

ZÁKON

ze dne 30. června 1999

o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ VÝKON TRESTU ODNĚTÍ SVOBODY

HLAVA I

Díl 1

Obecná ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje výkon trestu odnětí svobody (dále jen „výkon trestu“) ve věznicích a ve zvláštních odděleních vazebních věznic.

(2) Výkonem trestu se sleduje dosažení účelu trestu odnětí svobody (dále jen „trest“) ve smyslu trestního zákona prostředky stanovenými v tomto zákoně.

§ 2

Hlavní zásady výkonu trestu

(1) Trest může být vykonáván jen takovým způsobem, který respektuje důstojnost osobnosti odsouzeného a omezuje škodlivé účinky zbavení svobody; tím však nesmí být ohrožena potřeba ochrany společnosti.

(2) S odsouzenými ve výkonu trestu se musí jednat tak, aby bylo zachováno jejich zdraví, a pokud to doba výkonu trestu umožní, podporovaly se takové postoje a dovednosti, které odsouzeným pomohou k návratu do společnosti a umožní vést po propuštění soběstačný život v souladu se zákonem.

§ 3

Orgán zajišťující výkon trestu

(1) Sřežení odsouzených, dozor nad nimi, metody zacházení s odsouzenými a stanovené podmínky výkonu trestu zajišťuje Vězeňská služba České republiky (dále jen „Vězeňská služba“).

(2) Vězeňská služba je oprávněna odsouzeným vydávat pokyny a příkazy a používat vůči nim jen taková omezení a donucovací prostředky, které připouští zvláštní zákon.¹⁾

(3) Povinnosti a oprávnění příslušníka Vězeňské služby stanoví zvláštní zákon.¹⁾ Občanský pracovník Vězeňské služby je oprávněn vydávat odsouzeným pokyny a příkazy v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(4) Zaměstnancem Vězeňské služby se pro účely tohoto zákona rozumí jak příslušník, tak občanský pracovník Vězeňské služby.

§ 4

Poradní sbor

K uplatňování poznatků, forem a metod zacházení s odsouzenými, které napomáhají k dosažení účelu výkonu trestu, zřídí ředitel věznice zpravidla poradní sbor. Členy poradního sboru jmenuje ředitel věznice s jejich souhlasem z odborníků, kteří nejsou zaměstnání ve věznici. Činnost člena poradního sboru je jiným úkonem v obecném zájmu.²⁾ Vězeňská služba poskytuje členům poradního sboru cestovní náhrady podle zvláštního právního předpisu.³⁾

§ 5

Místo výkonu trestu

(1) Trest se vykonává ve věznici nebo ve zvláštním oddělení vazební věznice. Věznice zřizuje a zrušuje ministr spravedlnosti (dále jen „ministr“) a jejich správu vykonává Vězeňská služba podle zvláštního zákona.¹⁾

(2) Vyžaduje-li zdravotní stav odsouzeného zdravotní péči, kterou nelze zajistit ve zdravotnickém zařízení Vězeňské služby, a výkon trestu nelze přerušit, trest se na nezbytně nutnou dobu vykonává ve zdravotnickém zařízení mimo objekty spravované Vězeňskou službou, přičemž sřežení odsouzeného v takovém případě zajišťuje nejbližší věznice. Zvýšené náklady spojené s provedením takových opatření hradí zdravotnickému zařízení Vězeňská služba.

(3) Trest u mladistvých, kteří nepřekročili 18. rok

¹⁾ Zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky.

²⁾ § 124 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

svého věku, se vykonává odděleně od ostatních odsouzených, a to ve věznicích nebo zvláštních odděleních pro mladistvé s uplatňováním vnitřní diferenciaci.

§ 6

Přijímání odsouzených do výkonu trestu

(1) Do výkonu trestu lze přijmout odsouzeného jen na základě písemného nařízení výkonu trestu vyhotoveného soudem. Není-li k nařízení výkonu trestu připojeno písemné vyhotovení pravomocného rozsudku, soud je věznicí zašle dodatečně.

(2) Při přijetí do výkonu trestu musí být odsouzený prokazatelně seznámen se svými právy a povinnostmi podle tohoto zákona a řádu výkonu trestu a s vnitřním řádem věznice.

§ 7

Umísťování odsouzených

Odděleně se umísťují odsouzení muži od odsouzených žen a dále zpravidla odsouzení:

- a) mladiství od dospělých,
- b) recidivisté od odsouzených, kteří jsou ve výkonu trestu poprvé,
- c) za úmyslně spáchané trestné činy od odsouzených za trestné činy z nedbalosti,
- d) trvale pracovně nezařaditelní,
- e) s poruchami duševními a poruchami chování,
- f) k doživotnímu trestu, a
- g) s uloženým ochranným léčením.

§ 8

Typy věznic

(1) Věznice se člení podle způsobu vnějšího střežení a zajištění bezpečnosti do čtyř základních typů, a to

- a) s dohledem,
- b) s dozorem,
- c) s ostrahou,
- d) se zvýšenou ostrahou.

(2) Vedle základních typů věznic uvedených v odstavci 1 se zřizují zvláštní věznice pro mladistvé.

(3) V rámci jedné věznice mohou být zřízena oddělení různých typů, pokud tím nebude ohrožen účel výkonu trestu.

§ 9

Zařazování odsouzených do typů věznic

(1) O tom, do jakého typu věznice bude odsouzený zařazen k výkonu trestu, rozhoduje soud podle zvláštního zákona.⁴⁾

(2) Odsouzený nastupuje výkon trestu ve věznicí, kterou soud ve výzvě k nástupu trestu určil. Z důležitých důvodů může odsouzeného k nástupu výkonu trestu přijmout i jiná věznice.

(3) Další umísťování odsouzených do jednotlivých věznic v souladu s rozhodnutím soudu o zařazení do určitého typu věznice provádí generální ředitelství Vězeňské služby ve spolupráci s ředitelem věznice, ve které odsouzený nastoupil k výkonu trestu.

Přeřazování odsouzených

§ 10

O přeřazení odsouzeného do věznice jiného typu během výkonu trestu rozhoduje soud podle zvláštního zákona.⁴⁾

§ 11

Návrh ředitele věznice na přeřazení odsouzeného

(1) Ředitel věznice je povinen podat soudu návrh na přeřazení odsouzeného do jiného typu věznice, má-li za to, že přeřazení přispěje k dosažení účelu výkonu trestu.⁴⁾

(2) K návrhu na přeřazení odsouzeného do věznice jiného typu ředitel věznice vždy připojí vyhodnocení průběhu a účinnosti programu zacházení s odsouzeným, zhodnocení průběhu a úspěšnosti výkonu ochranného léčení, pokud bylo odsouzenému uloženo, a uvede i další skutečnosti, které mohou mít význam pro rozhodnutí soudu. Současně označí důkazy, které navrhuje provést, pokud to soud bude považovat za potřebné.

§ 12

Návrh odsouzeného na přeřazení

Oznámí-li odsouzený věznicí, že podává návrh soudu na své přeřazení do jiného typu věznice, ředitel věznice i bez výzvy zašle soudu přílohy uvedené v § 11 odst. 2; to neplatí, jestliže zákonná překážka brání tomu, aby se soud návrhem odsouzeného věcně zabýval. V takovém případě ředitel věznice oznámí soudu důvody, pro které návrhu nelze vyhovět.

⁴⁾ Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

*Díl 2**Místo výkonu trestu v objektech nespravovaných
Vězeňskou službou*

§ 13

Ministr může zřídit věznici i v jiném objektu, než který je ve správě Vězeňské služby, pokud s tím vlastník takového objektu souhlasí a uzavře smlouvu o zřízení věcného břemene. Objekt, ve kterém je věznice zřízena, spravuje a provozuje vlastník objektu na základě smlouvy uzavřené s Vězeňskou službou. Vězeňská služba však odpovídá za střežení, zacházení s odsouzenými a dodržování zákonných podmínek výkonu trestu. V těchto objektech rovněž provádí státní stavební dohled. Uzavřením smlouvy o správě a provozu není dotčeno právo dozoru a kontroly nad výkonem trestu.

HLAVA II

PRÁVA ODSOUZENÝCH

*Díl 1**Obecná ustanovení*

§ 14

Vnitřní řád věznice

Pro každou věznici stanoví její ředitel se souhlasem generálního ředitelství Vězeňské služby vnitřní řád věznice, kterým se stanoví denní rozvrh chodu věznice, činnost odsouzených a jejich podíl na řešení otázek souvisejících se životem ve věznici.

*Díl 2**Práva odsouzených*

§ 15

Rovnost práv

Odsouzeným ve výkonu trestu přísluší stejná práva za podmínek a v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

§ 16

Sociální podmínky odsouzených a poskytování zdravotní péče

(1) Odsouzeným se poskytuje pravidelná strava za podmínek a v hodnotách, které odpovídají požadavku udržení zdraví a přihlížejí k jeho zdravotnímu

stavu, věku a obtížnosti vykonávané práce. V rozsahu, v jakém to umožňuje provoz věznice, se přitom přihlíží k požadavkům kulturních a náboženských tradic odsouzených.

(2) Každý odsouzený musí mít zabezpečeno lůžko a prostor pro uložení osobních věcí.

(3) Odívání odsouzených musí odpovídat klimatickým podmínkám a musí dostatečně chránit jejich zdraví.

(4) Odsouzeným se zabezpečuje denně osmihodinová doba ke spánku, doba potřebná k osobní hygieně a úklidu, stravování, nejméně jednodinová vycházka a přiměřené osobní volno.

(5) Odsouzený má právo na zdravotní péči v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem⁵⁾ s přihlédnutím k omezením vyplývajícím z účelu trestu.

(6) Odsouzený s těžkým zdravotním postižením má právo na zajištění přiměřených podmínek umožňujících důstojný výkon trestu.

(7) O závažném onemocnění odsouzeného nebo o jeho úrazu, vyžadujícím hospitalizaci, vyrozumí věznice bez odkladu manželku, družku nebo rodiče odsouzeného, anebo jeho děti, pokud to odpovídá jejich věku, jestliže tak odsouzený nemůže učinit sám. Není-li těchto osob, vyrozumí věznice osobu, kterou odsouzený určí. Věznice vždy vyrozumí bez odkladu některou z těchto osob v případě, že dojde k úmrtí odsouzeného.

§ 17

Korespondence

(1) Odsouzený má právo přijímat a na svůj náklad odesílat písemná sdělení (dále jen „korespondence“) bez omezení, pokud zákon nestanoví jinak.

(2) Vězeňská služba je oprávněna provádět kontrolu korespondence uvedené v odstavci 1; přitom je oprávněna seznámit se s obsahem zasílaných písemností. Pokud obsah korespondence zakládá podezření, že je připravován nebo páčán trestný čin, Vězeňská služba korespondenci zadrží a předá ji orgánu činnému v trestním řízení.

(3) Kontrola korespondence mezi odsouzeným a advokátem zmocněným odsouzeného zastupovat, mezi odsouzeným a státními orgány České republiky nebo diplomatickou misí anebo konzulárním úřadem

⁵⁾ Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 592/1992 Sb., o pojištění na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

cizího státu,⁶⁾ anebo mezi odsouzeným a mezinárodní organizací, která podle mezinárodní úmluvy, jíž je Česká republika vázána, je příslušná k projednávání podnětů týkajících se ochrany lidských práv, je nepřijímatelná. Tato korespondence se adresátu odesílá a odsouzenému doručuje neprodleně.

(4) Odsouzenému, který neumí nebo nemůže číst anebo psát, Vězeňská služba zajistí, aby mu byla došlá korespondence přečtena, nebo mu poskytne písarskou pomoc při sepisování žádostí, podání a stížností státním orgánům a mezinárodními organizacím uvedeným v odstavci 3 a při dopisování s advokátem.

§ 18

Užívání telefonu

(1) Odsouzenému se v odůvodněných případech umožní použití telefonu ke kontaktu s osobou blízkou.⁷⁾

(2) V zájmu nápravy odsouzeného nebo z jiného závažného důvodu lze odsouzenému povolit použití telefonu ke kontaktu s jinou osobou, než je osoba blízká.

(3) Náklady spojené s použitím telefonu hradí odsouzený.

(4) Vězeňská služba je oprávněna se formou odposlechu seznamovat s obsahem telefonátů uvedených v odstavcích 1 a 2.

§ 19

Návštěvy

(1) Odsouzený má právo přijímat v čase určeném ředitelem věznice návštěvy blízkých osob na dobu celkem až 3 hodiny během jednoho kalendářního měsíce.

(2) Návštěvy probíhají zpravidla v místnostech k tomu určených. Návštěvy odsouzených umístěných v lůžkové části zdravotnického zařízení jsou možné jen tehdy, jestliže s tím ošetřující lékař s ohledem na zdravotní stav odsouzeného souhlasí. Je-li odsouzený umístěn ve zdravotnickém zařízení mimo objekty spravované Vězeňskou službou, projedná podmínky uskutečnění návštěvy Vězeňská služba se zdravotnickým zařízením.

(3) Nestanoví-li vnitřní řád věznice počet vyšší, mohou odsouzeného současně navštívit nejvýše 4 osoby včetně nezletilých dětí. Nezletilé děti ve věku do 15 let se mohou zúčastnit návštěvy pouze v doprovodu osoby starší 18 let.

(4) V zájmu nápravy odsouzeného nebo z jiného závažného důvodu lze odsouzenému povolit návštěvu jiných než blízkých osob. Ředitelé věznic mohou ve zvlášť odůvodněných případech povolit návštěvu mezi odsouzenými, kteří jsou blízkými osobami. Náklady předvedení hradí v takovém případě odsouzení rovným dílem, nedohodnou-li se jinak.

(5) Ředitel věznice může ve výjimečných případech povolit uskutečnění návštěvy odsouzeného bez zrakové a sluchové kontroly zaměstnanců Vězeňské služby v prostorách k tomu určených.

(6) Odsouzenému může ředitel věznice povolit v souvislosti s návštěvou opuštění věznice, lze-li mít důvodně za to, že tím nebude ohrožen účel výkonu trestu.

(7) Zaměstnanec Vězeňské služby je oprávněn návštěvu přerušit nebo předčasně ukončit, jestliže odsouzený nebo návštěvníci přes upozornění porušují pořádek, kázeň nebo bezpečnost věznice.

§ 20

Duchovní a sociální služby

(1) Odsouzenému se zajišťuje právo na poskytování duchovních a dalších obdobných služeb sledujících humanitární cíle v rozsahu vyplývajícím ze zvláštních právních předpisů.⁸⁾

(2) Věznice umožňují konat zpravidla v době pracovního klidu společné náboženské obřady odsouzených. Účast na náboženských obřadech je dobrovolná. Dobu konání společných náboženských obřadů vymezí vnitřní řád věznice.

(3) Zvláštní právní předpis stanoví podmínky spolupráce věznice s registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi k zabezpečení duchovní služby.

(4) Věznice umožňují příslušným orgánům sociálního zabezpečení⁹⁾ poskytovat odsouzeným služby sociální péče mající za cíl pomáhat odsouzeným při vytváření příznivých podmínek pro jejich budoucí samostatný život na svobodě.

§ 21

Uspokojování kulturních potřeb

(1) Odsouzený má právo objednat si na svůj náklad knihy, denní tisk a časopisy, včetně zahraničních, pokud jsou rozšiřovány v České republice; tím není

⁶⁾ Vyhláška č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.
Vyhláška č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích.

⁷⁾ § 116 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ Zákon č. 308/1991 Sb., o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností.

⁹⁾ § 43 zákona č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

dotčeno právo Vězeňské služby odebrat odsouzenému věc, kterou by se narušoval účel výkonu trestu.

(2) Odsouzený si může bezplatně půjčovat z vězeňské knihovny knihy včetně odborných publikací a právních předpisů.

§ 22

Používání dalších věcí

(1) Odsouzený má právo půjčovat si a hrát společenské hry, které jsou ve věznici k dispozici.

(2) Odsouzenému lze v odůvodněných případech umožnit zakoupení, zaslání, případně dovezení a používání dalších věcí, majících vztah k zajištění jeho dalšího vzdělávání, programu zacházení s odsouzeným podle § 41 (dále jen „program zacházení“), případně zájmové činnosti, pokud tyto věci nebudou v rozporu s účelem výkonu trestu a jejich množstvím, povahou nebo užíváním nebudou narušovat pořádek v ubytovacím prostoru nebo škodit na zdraví anebo omezovat ostatní odsouzené.

§ 23

Nákup potravin a věcí osobní potřeby

(1) Odsouzený má právo nakupovat v prodejně věznice potraviny a věci osobní potřeby, případně věci pro zájmovou a vzdělávací činnost nebo k realizaci programu zacházení. Nákup se uskutečňuje zpravidla formou bezhotovostní platby z té části peněžních prostředků, s níž může volně disponovat.

(2) Ve věznici se pro odsouzené zřizují prodejny s potravinářským, drogistickým a průmyslovým zbožím. Minimální sortiment zboží stanoví vnitřní řád věznice. Nelze-li nákup tohoto zboží provádět v prodejně věznice, zajišťuje se prostřednictvím Vězeňské služby.

(3) Ředitel věznice je oprávněn stanovit nejvyšší peněžní částku, za kterou může odsouzený jednorázově nakoupit.

§ 24

Přijetí balíčku

(1) Odsouzený má právo dvakrát ročně, zpravidla u příležitosti narozenin a vánočních svátků, přijmout balíček s potravinami a věcmi osobní potřeby do hmotnosti 5 kg.

(2) Balíčky podléhají kontrole zaměstnanců Vězeňské služby. Odsouzenému se nepředávají věci, které odporují účelu výkonu trestu nebo které není dovoleno mít u sebe, zejména věci, kterými by mohl ohrozit život a zdraví vlastní nebo jiných osob. Nepředané věci se odešlou zpět odesílateli na náklady odsouzeného.

(3) Na balíčky obsahující prádlo, oděv a potřeby k realizaci programu zacházení, pro vzdělávání nebo

zájmovou činnost se nevztahují omezení uvedená v odstavci 1.

§ 25

Příjem peněz a nakládání s nimi

(1) Pokud byly odsouzenému do věznice zaslány peníze, převedou se na jeho účet zřízený a vedený věznicí a odsouzený se o tom vyrozumí. Nesouhlasí-li odsouzený s přijetím peněz, peníze se vrátí odesílateli na náklady odsouzeného.

(2) K nákupu může odsouzený použít též peníze, které mu byly do věznice během výkonu trestu zaslány nebo které předal věznici k úschově při nástupu do výkonu trestu.

(3) Má-li však odsouzený v úschově věznice menší částku peněz, než je předpokládaná cena jízdného do místa bydliště a výše stravného na jeden den v době propuštění z výkonu trestu, nákup potravin a dalších věcí nebo jiná dispozice s těmito penězi se mu neumožní.

(4) Neuhradí-li odsouzený rozsudkem stanovenou škodu způsobenou trestným činem, pro který se nachází ve výkonu trestu, pohledávky spojené s trestním řízením, případně škodu, kterou Vězeňské službě způsobil během výkonu trestu, může peníze, jež převzala do úschovy věznice, použít pouze na nákup základních hygienických potřeb, na úhradu těchto pohledávek, soudních nebo správních poplatků, anebo na úhradu nákladů zdravotní péče.

(5) Ustanovením odstavce 4 není dotčeno právo odsouzeného nakládat podle § 33 odst. 5 s úložným pocházejícím z jeho odměny za práci.

§ 26

Ochrana práv odsouzených včetně prostředků právní ochrany

(1) Odsouzený smí k uplatnění svých práv a oprávněných zájmů podávat stížnosti a žádosti orgánům příslušným k jejich vyřízení; stížnost, případně žádost musí být orgánu, jemuž je adresována, neprodleně odeslána. Ředitel věznice určí okruh zaměstnanců Vězeňské služby pověřených přebíráním a odesláním stížností a žádostí a jejich evidencí; vytvoří takové podmínky pro podávání stížností a žádostí odsouzených, aby bylo vyloučeno, že s nimi budou zacházet jiné než oprávněné osoby.

(2) Zaměstnanci Vězeňské služby bez odkladu vyrozumí ředitele věznice, státního zástupce, soudce nebo orgán, který provádí kontrolu věznice, o žádosti odsouzeného o rozmluvu a na jejich pokyn takovou rozmluvu ve věznici umožní.

(3) Odsouzený má právo na poskytování právní pomoci advokátem, jenž má oprávnění v mezích svého

zmocnění vést s odsouzeným korespondenci a hovořit s ním bez přítomnosti třetí osoby.

(4) Zaměstnanci Vězeňské služby jsou povinni dbát na zachovávání práv, která odsouzení mají ve výkonu trestu.

§ 27

Omezení a zbavení některých práv a svobod

(1) Po dobu výkonu trestu jsou odsouzení povinni podrobit se omezením některých práv a svobod, jejichž výkon by byl v rozporu s účelem výkonu trestu nebo která nemohou být vzhledem k výkonu trestu uplatněna.

(2) Z důvodů uvedených v odstavci 1 jsou omezena práva a svobody na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí, svobodu pohybu a pobytu, zachování listovního tajemství a tajemství jiných písemností, známů a zpráv a právo svobodné volby povolání.

(3) Po dobu výkonu trestu odsouzeným nepřislouží právo na stávku, výkon práva sdružovat se ve spolcích, společnostech a jiných sdruženích, zakládat odborové organizace a výkon práva sdružovat se v nich, právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost, právo svobodné volby lékaře a zdravotnického zařízení. Odsouzení nemohou ve výkonu trestu zakládat politické strany nebo politická hnutí, vykonávat právo sdružovat se v nich a nemohou vykonávat volené a jiné veřejné funkce.

(4) O omezeních, jež budou uplatněna vůči odsouzenému ve výkonu trestu, proti němuž je vedeno trestní stíhání, a jsou-li splněny důvody vazby, rozhoduje soud podle zvláštního zákona.

Díl 3

Povinnosti odsouzených

§ 28

Základní povinnosti odsouzených

(1) Odsouzený je ve výkonu trestu povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby, pracovat, pokud je mu přidělena práce a není uznán dočasně práce neschopným nebo není po dobu výkonu trestu uznán zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce, plnit úkoly vyplývající z programu zacházení, šetrně zacházet se svěřenými věcmi, nepoškozovat cizí majetek, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Dále je povinen dodržovat opatření a po-

kyny podle zvláštních právních předpisů¹⁰⁾ k zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany.

(2) Odsouzený je dále povinen

- a) podrobit se osobní prohlídce v zájmu zajišťování vnitřního pořádku ve věznici a vyloučení toho, aby u sebe neměl věc, kterou by narušoval účel výkonu trestu,
- b) umožnit zaměstnancům Vězeňské služby kontrolu svých osobních věcí,
- c) podrobit se preventivní vstupní, periodické, mimořádné a výstupní lékařské prohlídce v rozsahu určeném lékařem nebo zvláštním právním předpisem, včetně nezbytných diagnostických a laboratorních vyšetření a očkování, a opatřením stanoveným orgány hygienické služby,
- d) strpět úkony, které souvisejí s jeho identifikací, a podrobit se úkonům nezbytným pro zpracování komplexní zprávy (§ 41 odst. 2),
- e) pokud onemocní, stane se mu úraz nebo je zraněn, tyto skutečnosti neprodleně ohlásit zaměstnanci Vězeňské služby,
- f) oznámit neprodleně zaměstnanci Vězeňské služby okolnosti, které mohou způsobit vážné ohrožení bezpečnosti jemu samotnému, spoluodsouzeným nebo věznicí, pokud se o nich dozví nebo je zjistil,
- g) podrobit se opatřením, která jsou nezbytná k potlačení výroby, držení nebo zneužívání omamných a psychotropních látek a jedů ve věznici,
- h) dodržovat zásady hygieny,
- i) odevzdat do úschovy věznice věci, jejichž držení s ohledem na jejich cenu, množství nebo způsob používání je zakázáno nebo je v rozporu s účelem výkonu trestu,
- j) uhradit náklady zdravotní péče provedené v zájmu zachování nebo zlepšení jeho zdravotního stavu nad rámec péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění nebo ze státního rozpočtu nad rámec mezinárodních dohod, kterými je Česká republika vázána.

(3) Odsouzeným je zakázáno

- a) navazovat styky s jinými osobami v rozporu s tímto zákonem nebo s pokynem vydaným na základě tohoto zákona,
- b) vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku,

¹⁰⁾ Zákon č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví,

- c) hrát hry o peníze, věci, služby nebo o jiné úkony; účastnit se loterií a jiných podobných her,¹¹⁾
- d) tetovat sebe nebo jinou osobu anebo nechat se tetovat,
- e) předstírat poruchu zdraví nebo se úmyslně poškozovat na zdraví,
- f) bez souhlasu Vězeňské služby prodávat, směňovat a darovat věci, které má v držení ve věznici.

(4) Vůči odsouzenému, který neoprávněně odmítá plnit své povinnosti a k nápravě nestačí výzva nebo napomenutí, užije Vězeňská služba v nezbytném rozsahu prostředky povolené zákonem.

§ 29

Zaměstnávání a vzdělávání odsouzených

(1) Odsouzený, který byl zařazen do práce, je povinen pracovat, pokud je k práci zdravotně způsobilý.

(2) Při zaměstnávání a vzdělávání odsouzených věznic zajišťuje

- a) zařazování odsouzených do práce odpovídající jejich zdravotní způsobilosti s přihlédnutím k jejich odborným znalostem a dovednostem,
- b) odměňování odsouzených za práci,
- c) vytváření podmínek pro to, aby odsouzení mohli získat a zvyšovat si svoji pracovní kvalifikaci a rozšiřovat si svoji všeobecnou informovanost.

§ 30

Zařazování odsouzených do práce

(1) Věznice vytvářejí podmínky pro zaměstnávání odsouzených buď v rámci svého provozu, vlastní výroby nebo podnikatelské činnosti anebo smluvně u jiných subjektů.

(2) Smlouva mezi věznicí a jiným subjektem, na jejímž základě se uskutečňuje zařazení odsouzených do práce, stanoví podrobnější podmínky, za nichž budou odsouzení pracovat, případně i postup při zaškolení odsouzených k výkonu určených prací a způsob zvyšování jejich pracovní kvalifikace. Při vytváření podmínek k bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a dodržování protipožárních a hygienických předpisů má jiný subjekt stejné povinnosti, jaké by měl podle

zvláštních právních předpisů vůči svým zaměstnancům v pracovním poměru.

(3) Jiné subjekty uvedené v odstavcích 1 a 2 poskytují věznicím za práci odsouzených dohodnuté plnění.

(4) K zaměstnávání odsouzeného u jiného subjektu, jehož zřizovatelem nebo většinovým vlastníkem není stát, je třeba jeho předchozího písemného souhlasu. Odsouzený může tento souhlas odvolat prohlášením učiněným vůči Vězeňské službě. Pokud prohlášení nemá písemnou formu, zaměstnanec Vězeňské služby o prohlášení odsouzeného učiní bezodkladně zápis, který předloží odsouzenému k podpisu. Účinky odvolání souhlasu nastávají uplynutím posledního dne měsíce následujícího po prohlášení odsouzeného o odvolání souhlasu. Odvolání souhlasu odsouzeným nelze považovat za odmítání práce.

§ 31

Zákaz některých prací

Je zakázáno školit a zařazovat odsouzené k výkonu prací s výbušninami. Jestliže odsouzený při práci přichází do styku s omamnými a psychotropními látkami nebo jedy anebo s jinými látkami, které mohou vyvolat zvýšené nebezpečí újmy na zdraví nebo škody na majetku, je třeba nad ním zajistit zvýšenou kontrolu. Zákaz některých prací pro odsouzené ženy a mladistvé je stanoven zvláštními právními předpisy.¹²⁾

§ 32

Pracovní postavení a podmínky odsouzených

(1) Pracovní podmínky, pracovní doba a podmínky pro uložení přesčasové práce u odsouzených se řídí zvláštními právními předpisy vztahujícími se na zaměstnance v pracovním poměru. Ředitel věznice může nařídít odsouzeným práci přesčas v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.¹³⁾

(2) Do pracovní doby se nepočítá úklidová a další obdobná činnost potřebná k zajištění každodenního provozu věznice, kterou provádějí zpravidla všichni odsouzení, a pracovní terapie, pokud je součástí programu zacházení; tyto práce jsou odsouzení povinni provádět bez nároku na pracovní odměnu a nesmějí

¹¹⁾ Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ § 156 odst. 3 a § 167 zákona č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 261/1997 Sb., kterou se stanoví práce a pracoviště, které jsou zakázány všem ženám, těhotným ženám, matkám do konce devátého měsíce po porodu a mladistvým, a podmínky, za nichž mohou mladiství výjimečně tyto práce konat z důvodu přípravy na povolání, ve znění pozdějších předpisů.

Sdělení č. 460/1990 Sb., o sjednání Úmluvy o noční práci mladistvých zaměstnaných v průmyslu.

¹³⁾ § 97 odst. 1 až 3 zákona č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

být nařízeny na úkor doby nutné k odpočinku odsouzených.

(3) Odsouzeným se zajišťuje formou připomínek a námětů účast na řešení otázek týkajících se bezpečnosti a ochrany zdraví při jejich práci.

(4) Odsouzení pracují pod dohledem zaměstnanců Vězeňské služby.

§ 33

Pracovní odměna odsouzených

(1) Odsouzeným přísluší odměna podle vykonané práce. Vláda stanoví nařízením výši této odměny a podmínky pro její poskytování.

(2) Pracovní odměna odsouzeného se pro účely srážek daní a pojistného na sociální zabezpečení nebo zdravotní pojištění považuje za příjem ze závislé činnosti. Z této odměny se po srážce zálohy na daň a pojistného provedou i další srážky jednak k úhradě výživného pro děti, kterým je odsouzený povinen poskytovat výživu, včetně příspěvku na úhradu nákladů při péči o dítě v ústavní nebo ochranné výchově, a jednak k úhradě nákladů výkonu trestu. Rozsah a pořadí dalších srážek z pracovní odměny odsouzeného stanoví Ministerstvo spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou. Přitom přihlédne zejména k zabezpečení výživy dětí odsouzeného a oprávněným nárokům poškozených trestným činem.

(3) Je-li však soudem nařízen výkon rozhodnutí srážkami z pracovní odměny odsouzeného, postupuje se podle občanského soudního řádu a předpisů vydaných na jeho základě.

(4) Část pracovní odměny odsouzeného, která zbývá po provedení srážek podle odstavce 2, případně podle odstavce 3, se rozdělí na kapesné a úložné. Odmítne-li odsouzený bez závažného důvodu pracovat, kapesné mu nenáleží.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob rozdělení části pracovní odměny na kapesné a úložné podle odstavce 4 a stanoví rozsah a podmínky, za nichž odsouzený může úložné použít k podpoře své rodiny nebo k plnění svých závazků. Nevyčerpané úložné se odsouzenému vyplatí při propuštění z výkonu trestu, pokud se věznice s odsouzeným nedohodne jinak.

§ 34

Vzdělávání odsouzených

(1) Odsouzeným, u nichž jsou pro to předpoklady, se obvykle umožní, aby získali vzdělání na základní nebo i střední škole, anebo se zúčastnili dalších

forem vzdělávání, které jim umožní získat a zvyšovat si svoji pracovní kvalifikaci.

(2) Odsouzení zařazení do denní formy studia jsou pro účely tohoto zákona posuzováni jako odsouzení zařazení do práce.

§ 35

Povinnost hradit náklady výkonu trestu

(1) Odsouzený je povinen hradit náklady výkonu trestu. Nelze-li tyto náklady srazit z odměny za práci, může věznice k jejich úhradě použít peněžní prostředky, které má odsouzený uloženy ve věznici.

(2) Od vymáhání náhrady nákladů výkonu trestu může ředitel věznice trvale upustit, nedosahuje-li přímým odsouzeného po jeho propuštění z výkonu trestu dlouhodobě částky životního minima,¹⁴⁾ nebo byl-li odsouzený vyhoštěn nebo vydán do ciziny. Od vymáhání se upustí, jestliže odsouzený zemřel a nezanechal majetek, jehož cena by umožňovala uspokojit vymáhanou pohledávku v rámci vypořádání dědictví.

§ 36

Povinnost nahradit další náklady

(1) Odsouzený je povinen též nahradit zvýšené náklady střežení a náklady na dopravu a předvedení do zdravotnického zařízení vynaložené Vězeňskou službou, jestliže

- a) si úmyslně způsobil nebo jinému úmyslně umožnil způsobil mu újmu na zdraví anebo se opakovaně dopustil porušování léčebného režimu,
- b) zneužil zdravotní péče předstíráním poruchy zdraví, nebo
- c) z vlastního rozhodnutí se nepodrobil lékařskému zákroku, ke kterému dal předchozí souhlas, nebo o který požádal.

(2) Rozhodnutí o povinnosti nahradit náklady uvedené v odstavci 1 vydá ředitel věznice. Proti rozhodnutí ředitele věznice může odsouzený do 3 dnů od oznámení podat stížnost, o níž rozhoduje generální ředitel Vězeňské služby nebo jím zmocněný zaměstnanec Vězeňské služby.

(3) Výkon rozhodnutí, kterým byla odsouzenému uložena povinnost nahradit škodu způsobenou během výkonu trestu, náklady výkonu trestu nebo zvýšené náklady střežení, náklady na dopravu a předvedení do zdravotnického zařízení provádí po dobu výkonu trestu srážkami z pracovní odměny, peněz uložených ve věznici nebo příkázáním pohledávky podle zvlášť-

¹⁴⁾ Zákon č. 463/1991 Sb., o životním minimu, ve znění pozdějších předpisů.

ních právních předpisů¹⁵⁾ ta věznice, která pohledávku spravuje.

(4) Podle odstavce 3 se postupuje i při náhradě neuhrazených nákladů spojených s výkonem vazby, předcházející tomuto výkonu trestu.

Díl 4

Odpovědnost za škodu

§ 37

Obecné ustanovení

Není-li dále stanoveno jinak, řídí se odpovědnost za škodu způsobenou během výkonu trestu a podmínky jejího uplatnění občanským zákoníkem.

§ 38

Odpovědnost odsouzeného za škodu způsobenou při plnění pracovních úkolů

(1) Odsouzený odpovídá za škodu, kterou způsobil Vězeňské službě nebo jinému subjektu, u něhož byl zařazen do práce, zaviněným porušením povinností při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s tím v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštními právními předpisy vztahujícími se na zaměstnance v pracovním poměru.¹⁶⁾

(2) Jiný subjekt, jemuž byla způsobena škoda, projedná výši požadované náhrady též s Vězeňskou službou.

§ 39

Odpovědnost za škodu způsobenou odsouzenému při plnění pracovních úkolů

(1) Za škodu způsobenou odsouzenému při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s plněním těchto úkolů odpovídá podle zvláštního zákona¹⁷⁾ Vězeňská služba nebo jiný subjekt, u něhož je odsouzený zařazen do práce. Obdobně odpovídá odsouzenému Vězeňská služba nebo jiný subjekt, u něhož je odsouzený zařazen do práce, za škodu vzniklou pracovním úrazem nebo nemocí z povolání,¹⁸⁾ za škodu způsobenou na odložených věcech a při odvracení škody.¹⁹⁾

(2) Práce při úklidu, jiné obdobné práce potřebné k zajištění běžného provozu věznice a pracovní terapie se z hlediska odpovědnosti za škodu nepovažují za plnění pracovních úkolů.

HLAVA III

ZACHÁZENÍ S ODSOUZENÝMI

§ 40

Obecné ustanovení

(1) Během výkonu trestu je odsouzený povinen podrobit se vnitřnímu řádu věznice, který kromě jiného vymezuje druh a obsah činností, které jsou pro jednotlivé skupiny odsouzených buď povinné nebo dobrovolné. Okruh konkrétních činností, kterých je odsouzený povinen se zúčastnit nebo které může vykonávat, jsou stanoveny v programu zacházení.

(2) K dosažení účelu výkonu trestu věznice stanoví pro každého odsouzeného program zacházení jako základní formu cílevědomého a komplexního působení na odsouzeného. Program se nezpracovává v případech, kdy odsouzený má vykonat trest nebo jeho zbytek ve výměře nepřesahující 3 měsíce.

§ 41

Program zacházení

(1) Program zacházení se zpracovává na základě komplexní zprávy o odsouzeném s ohledem na délku trestu, charakteristiku osobnosti a příčiny trestné činnosti.

(2) Komplexní zpráva je shrnutím výsledků psychologického, pedagogického, případně lékařského posouzení a jiných dostupných materiálů k osobě odsouzeného; její obsah je důvěrný.

(3) Program zacházení obsahuje konkrétně formulovaný cíl působení na odsouzeného, metody zacházení s odsouzeným směřující k dosažení cíle a způsob a četnost hodnocení. Pravidelnou součástí programu zacházení je určení způsobu zaměstnávání odsouzeného, jeho účasti na pracovní terapii, vzdělávání anebo jiné náhradní činnosti, směřující k vytvoření předpokladů pro jeho samostatný způsob života. Pokud u odsouzeného přichází v úvahu více variant programu zacházení, umožní se mu výběr.

(4) V rámci programu zacházení se pro odsouzeného nejméně 3 měsíce před propuštěním vytvářejí podmínky pro jeho samostatný způsob života.

(5) Při vypracování programu zacházení věznice podle potřeby spolupracuje s příslušnými orgány sociálního zabezpečení.

¹⁵⁾ § 258 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁶⁾ § 172 zákona č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ § 187, 205a a 205b zákona č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁸⁾ § 190 až 203 zákona č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁹⁾ § 204 a 205 zákona č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 42

**Oprávnění soudů
a dalších orgánů činných v trestním řízení**

Při výkonu své pravomoci stanovené zákonem a v souvislosti s konkrétním řízením jsou soudci, případně zaměstnanci soudu k tomu určení a další orgány činné v trestním řízení oprávněny navštěvovat odsouzené ve výkonu trestu, mluvit s nimi bez přítomnosti třetí osoby a nahlížet do jejich osobních spisů a dalších písemností, které souvisejí s výkonem trestu a jejichž znalost je nutná k vedení probíhajícího řízení.

§ 43

**Účast církví, náboženských společností,
zájmových sdružení občanů, nevládních organizací
a dalších orgánů a institucí na naplňování
účelu trestu**

(1) Na naplňování účelu trestu se v souladu se zvláštními právními předpisy mohou podílet po dohodě s generálním ředitelem Vězeňské služby, případně ředitelem věznice registrované církve a náboženské společnosti, zájmová sdružení občanů, nevládní organizace a další orgány a instituce, se kterými odsouzený udržuje styk a které mohou přispět k plnění účelu výkonu trestu (dále jen „orgány a instituce“).

(2) Pověření zástupci orgánů a institucí mohou po dobu výkonu trestu udržovat s odsouzeným osobní styk, zajímat se o jeho chování ve výkonu trestu a pomáhat mu při vytváření příznivých podmínek pro jeho samostatný způsob života. Na požádání je věznice informuje o stavu převýchovy a chování odsouzeného, pokud s tím odsouzený souhlasí.

(3) Zástupce orgánů a institucí pověřené výkonem oprávnění podle odstavce 2 věznice poučí o povinnosti dodržovat právní předpisy pro výkon trestu a respektovat vnitřní řád věznice včetně časového režimu života odsouzených.

(4) Věznice v případě potřeby zabezpečí vhodné prostory a podmínky pro činnost orgánů a institucí tak, aby nebylo narušeno nebo ohroženo plnění programů zacházení.

(5) Poskytování humanitárních služeb ve věznici podle odstavců 1 až 4 se nepovažuje za návštěvy podle § 19.

§ 44

Účast odsouzených na výkonu trestu

Odsouzení se mohou podílet na řešení otázek souvisejících s jejich životem ve věznici předkládáním návrhů a připomínek zaměstnancům Vězeňské služby.

§ 45

Odměny

(1) Jestliže odsouzený svým chováním a jednáním

nebo příkladným činem projevuje odpovědný přístup k plnění stanovených povinností a spolupracuje při naplňování účelu výkonu trestu, lze mu udělit odměnu.

(2) Odměnami jsou:

- a) pochvala,
- b) mimořádné zvýšení doby trvání návštěv během jednoho kalendářního měsíce až na 5 hodin,
- c) povolení jednorázového nákupu potravin a věcí osobní potřeby odsouzenému, který jinak tyto nákupy nemůže provádět,
- d) zvýšení kapesného nejvýše o jednu třetinu až na dobu 3 kalendářních měsíců,
- e) věcná nebo peněžitá odměna až do výše 1 000 Kč,
- f) rozšíření osobního volna na sportovní, kulturní nebo jiné zájmové aktivity až na dobu 1 měsíce,
- g) povolení opustit věznici až na 24 hodin v souvislosti s návštěvou nebo s programem zacházení,
- h) přerušování výkonu trestu.

§ 46

Kázeňské tresty

(1) Kázeňským přestupkem je zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu.

(2) Za kázeňský přestupek lze odsouzenému uložit kázeňský trest. Kázeňský trest se neuloží, jestliže samotným projednáním kázeňského přestupku s odsouzeným lze dosáhnout sledovaného účelu.

(3) Kázeňskými tresty jsou:

- a) důtka,
- b) snížení kapesného nejvýše o jednu třetinu až na dobu 3 kalendářních měsíců,
- c) zákaz přijetí jednoho balíčku v kalendářním roce,
- d) pokuta až do výše 1 000 Kč,
- e) propadnutí věci,
- f) umístění do uzavřeného oddělení až na 28 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení,
- g) celodenní umístění do uzavřeného oddělení až na 20 dnů,
- h) umístění do samovazby až na 20 dnů,
- i) odnětí výhod vyplývajících z předchozí kázeňské odměny.

(4) Výkon kázeňských trestů uvedených v odstavci 3 písm. f) a g) lze uložit též podmíněně se zkušební dobou až na 6 měsíců. Zkušební doba počíná běžet právní mocí rozhodnutí o kázeňském přestupku. Nespáchá-li odsouzený během zkušební doby jiný kázeňský přestupek, kázeňský trest se zahradí. V opačném případě odsouzený kázeňský trest vykoná; tím není

dotčena jeho odpovědnost za kázeňský přestupek spáchaný ve zkušební době.

§ 47

Ukládání kázeňských trestů

(1) Kázeňský trest lze uložit, jen jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného. Před uložením kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se k věci vyjádřil.

(2) Uložený kázeňský trest musí být úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a musí být v souladu se zájmem na dosažení účelu trestu. Za kázeňský přestupek lze uložit jen jeden kázeňský trest. Trest propadnutí věci lze uložit i vedle jiného kázeňského trestu.

(3) Kázeňský trest nelze uložit, jestliže od spáchaní kázeňského přestupku uplynula doba jednoho roku.

§ 48

Propadnutí věci

(1) Kázeňský trest propadnutí věci lze uložit, jde-li o věc,

- a) již bylo použito ke spáchání kázeňského přestupku,
- b) která byla určena ke spáchání kázeňského přestupku,
- c) kterou odsouzený získal kázeňským přestupkem nebo jako odměnu za něj, nebo
- d) kterou odsouzený nabyl za věc uvedenou pod písmenem c).

(2) Kázeňský trest propadnutí věci je možno uložit samostatně nebo s jiným kázeňským trestem, patřili-li věc pachateli kázeňského přestupku. Vlastníkem propadlé věci se stává stát.

(3) Kázeňský trest propadnutí věci nelze uložit, pokud by vzhledem k vyšší hodnotě věci bylo vyslovení jejího propadnutí v nápadném nepoměru k povaze kázeňského přestupku.

§ 49

Umístění do uzavřeného oddělení a samovazby

(1) K uložení kázeňského trestu celodenního umístění do uzavřeného oddělení a umístění do samovazby je nezbytné předchozí posouzení lékaře, že odsouzený je zdravotně způsobilý podrobit se tomuto kázeňskému trestu.

(2) Před nástupem kázeňského trestu celodenního umístění do uzavřeného oddělení nebo umístění do samovazby a nejméně jednou týdně v průběhu jeho výkonu musí být odsouzený prohlédnut lékařem, který posoudí, zda je zdravotně způsobilý k výkonu

tohoto kázeňského trestu. Tím není dotčeno právo odsouzeného na poskytnutí zdravotní péče i v jiné době během výkonu kázeňského trestu.

(3) Při kázeňském trestu umístění do samovazby odsouzený nepracuje, neúčastní se programu zacházení, není mu dovoleno kouřit, číst denní tisk, knihy nebo jiné publikace, kromě právnické, vzdělávací nebo náboženské literatury, a nakupovat potraviny a věci osobní potřeby s výjimkou hygienických potřeb. Není mu dovoleno odpočívat na lůžku mimo dobu k tomu vnitřním řádem určenou. Stejně se postupuje i při kázeňském trestu celodenního umístění do uzavřeného oddělení s tím rozdílem, že odsouzený je povinen vykonávat úklidové práce a práce nezbytné k zajištění běžného provozu ve věznicí.

(4) S výkonem znovu uloženého kázeňského trestu celodenního umístění do uzavřeného oddělení nebo umístění do samovazby nelze začít dříve než po uplynutí alespoň 10 dnů od výkonu některého z těchto kázeňských trestů. Jestliže však kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddělení nebo umístění do samovazby byl znovu uložen ještě v průběhu výkonu některého z těchto kázeňských trestů, lze vykonat oba takové kázeňské tresty bezprostředně za sebou.

§ 50

Zabrání věci

(1) Pokud nebylo rozhodnuto o propadnutí věci, lze rozhodnout o tom, že se taková věc zabírá,

- a) jestliže pachatele nelze za kázeňský přestupek stíhat nebo kázeňsky potrestat,
- b) jestliže mu věc nepatří, nebo
- c) jestliže to vyžaduje bezpečnost osob, majetku, pořádek ve věznicí, případně jiný obdobný obecný zájem.

(2) Rozhodnutí o zabránění věci je třeba písemně oznámit pachateli kázeňského přestupku a osobě, které se přímo týká, pokud je známa. Vlastníkem zabrané věci se stává stát.

(3) O zabránění věci nelze rozhodnout, jestliže od spáchaní kázeňského přestupku uplynula doba jednoho roku.

§ 51

Kázeňská pravomoc

(1) Kázeňskou pravomoc nad odsouzenými vykonávají generální ředitel Vězeňské služby a ředitelé věznic. Jiní zaměstnanci Vězeňské služby mohou kázeňskou pravomoc vykonávat, pokud k tomu byli zmocněni generálním ředitelem Vězeňské služby nebo s jeho souhlasem ředitelem věznic.

(2) Generální ředitel Vězeňské služby rozhoduje

v kázeňském řízení jen o stížnosti proti uložení kázeňského trestu.

§ 52

Stížnost proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu

(1) Odsouzený má právo do 3 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podat proti němu stížnost. Odkladný účinek má jen stížnost proti uložení kázeňského trestu propadnutí věci.

(2) Proti rozhodnutí o zabrání věci má pachatel kázeňského přestupku a osoba, které se rozhodnutí o zabrání věci přímo týká, právo do 3 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí podat stížnost, která má odkladný účinek.

(3) O stížnosti rozhodne do 5 pracovních dnů od jejího podání ředitel věznice nebo k tomu zmocněný zaměstnanec Vězeňské služby. K rozhodnutí o stížnosti nelze zmocnit zaměstnance, který kázeňský trest uložil nebo který rozhodl o zabrání věci. O stížnosti proti rozhodnutí ředitele věznice rozhodne generální ředitel Vězeňské služby.

(4) Přezkoumání rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání věci soudem se lze domáhat za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem²⁰⁾ ve stejném rozsahu, v jakém je takový přezkum možný v řízení o přestupku.

§ 53

Prominutí kázeňského trestu a upuštění od výkonu zbytku kázeňského trestu

(1) Jestliže výkon kázeňského trestu, proti jehož uložení již nelze podat stížnost, není vzhledem k dalšímu chování a jednání odsouzeného potřebný, lze tento trest prominout.

(2) Jestliže další výkon kázeňského trestu není potřebný, protože odsouzený projevuje účinnou snahu po nápravě, lze od výkonu jeho zbytku upustit.

(3) Prominutím kázeňského trestu a upuštěním od výkonu jeho zbytku se kázeňský trest považuje za vykonaný.

§ 54

Zahlázení kázeňského trestu

(1) Jestliže po výkonu kázeňského trestu odsouzený splní podmínky pro udělení kázeňské odměny, lze mu místo jejího udělení zahladit kázeňský trest.

(2) Zahlázením kázeňského trestu se na odsouzeného hledí, jako by mu nebyl kázeňský trest uložen.

§ 55

Kázeňské vyřízení jiného protispolečenského jednání

(1) Uložením kázeňského trestu se vyřizují též jednání, která mají znaky přestupků, pokud byly spáchané během výkonu trestu.

(2) Uložením kázeňského trestu odsouzenému se nevylučuje jeho trestní stíhání, je-li skutek trestným činem.

§ 56

Přerušení výkonu trestu

(1) V případě úspěšného plnění programu zacházení a dosahování účelu výkonu trestu může ředitel věznice formou odměny přerušit výkon trestu odsouzenému až na 20 dnů během kalendářního roku. Doba přerušení se počítá do výkonu trestu.

(2) Pro naléhavé rodinné důvody může ředitel věznice přerušit odsouzenému výkon trestu až na 10 dnů během kalendářního roku.

(3) Je-li třeba odsouzenému neodkladně poskytnout zdravotní péči, kterou nelze zajistit ve věznici nebo ve specializovaném zdravotnickém zařízení Vězeňské služby, může ředitel věznice na nezbytně nutnou dobu výkon trestu odsouzenému přerušit. Pokud si odsouzený újmu na zdraví nezpůsobil úmyslně, doba přerušení výkonu trestu nepřesahující 30 dnů v kalendářním roce se započítává do doby výkonu trestu.

§ 57

Výkon ochranného léčení

(1) Během výkonu trestu lze též vykonávat uložené ochranné léčení.

(2) Umožňuje-li to výměra uloženého trestu nebo jeho zbytku, započne se s výkonem ochranného léčení uloženého v ambulantní formě bezprostředně po nástupu výkonu trestu.

(3) Pokud soudem uložené ochranné léčení v ústavní formě, jež bylo uloženo vedle výkonu trestu, nebylo vykonáno před nástupem výkonu trestu, a s ohledem na kapacitu věznice je možné takové léčení v podmínkách výkonu trestu provádět, učiní věznice opatření potřebná k tomu, aby s výkonem takového ochranného léčení bylo započato co nejdříve po nástupu výkonu trestu.

(4) Pokud je třeba ve výkonu ochranného léčení v ústavní formě pokračovat i po propuštění z výkonu trestu, nebo nebylo-li ve výkonu trestu takové ochranné léčení zahájeno, věznice poskytne včas po-

²⁰⁾ § 250 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

třebné informace zdravotnickému zařízení, ve kterém se má ochranné léčení vykonávat. Je-li zajištěno zahájení nebo pokračování ve výkonu ochranného léčení bezprostředně po výkonu trestu, dodá dnem ukončení výkonu trestu Vězeňská služba odsouzeného do příslušného zdravotnického zařízení.

(5) Nebylo-li v průběhu výkonu trestu ochranné léčení ukončeno a není-li zajištěn jeho další výkon ve zdravotnickém zařízení, zašle věznice zprávu o jeho dosavadním průběhu a výsledku soudu.

HLAVA IV

ODLIŠNOSTI VÝKONU TRESTU U NĚKTERÝCH SKUPIN ODSOUZENÝCH

Díl 1

Obecná ustanovení

§ 58

(1) Pokud tato hlava neobsahuje ustanovení zvláštní, užije se na výkon trestu dále uvedených skupin odsouzených ostatních ustanovení tohoto zákona.

(2) Při výkonu trestu odsouzených uvedených v této hlavě se přihlíží k jejich psychickým, fyziologickým a věkovým zvláštnostem.

(3) Pro odsouzené uvedené v § 67, 69, 71 a 72 se zpravidla ve věznici zřizují specializovaná oddělení.

Díl 2

Výkon trestu ve věznici pro místní výkon trestu

§ 59

(1) Trest lze za podmínek stanovených tímto zákonem vykonávat též ve věznici pro místní výkon trestu.

(2) Věznice pro místní výkon trestu zřizuje ministr po dohodě s obcí, která se má na zajišťování provozu věznice podílet. Věznice pro místní výkon trestu se zřizují jako věznice pro společný výkon trestu odsouzených, jinak zařazených do věznice s dohledem nebo s dozorem, a výjimečně též jako věznice s ostrahou.

(3) Obec zajišťuje provoz věznice pro místní výkon trestu z hlediska finančního a vytváří potřebné stavebně technické podmínky pro výkon účinného střežení věznice.

(4) Na provoz věznice pro místní výkon trestu stát poskytuje obci dotace v závislosti na kapacitě věznice. Způsob výpočtu výše dotací a podmínky jejich poskytování stanoví vláda nařízením.

(5) Za střežení a za dodržování zákonem stanove-

ných podmínek výkonu trestu odpovídá Vězeňská služba.

(6) Do věznice pro místní výkon trestu zařazuje generální ředitelství Vězeňské služby odsouzené, u nichž trest nebo jeho nevykonaný zbytek nepřevyšuje 6 měsíců. Do této věznice nelze zařadit odsouzeného, který má soudem uložené ochranné léčení v ústavní formě.

(7) V závislosti na kapacitě věznice pro místní výkon trestu se odsouzený k výkonu trestu umístí do takové věznice, která je v místě jeho bydliště nebo v jeho blízkosti.

(8) Během výkonu trestu ve věznici pro místní výkon trestu jsou odsouzení povinni vykonávat práce ve prospěch obce za podmínek, za nichž věznice zajišťují zaměstnávání odsouzených. Nemůže-li obec po přechodnou dobu tyto práce zajistit, věznice pro místní výkon trestu může zaměstnávání odsouzených zajistit smluvně i s jinými subjekty.

(9) Odsouzenému, který řádně plní své povinnosti, může ředitel věznice pro místní výkon trestu přerušit výkon trestu na dny pracovního klidu.

(10) Ustanovení tohoto zákona o přerušení výkonu trestu ze zdravotních důvodů tím není dotčeno.

Díl 3

Výkon trestu u mladistvých

§ 60

Ustanovení tohoto dílu se užijí jen na výkon trestu u mladistvého, který je zařazen do věznice pro mladistvé.

§ 61

(1) Během výkonu trestu odsouzeného, který nedovršil 18. rok věku, se věznice především zaměří na jeho výchovu a zabezpečení jeho přípravy na budoucí povolání.

(2) Mladistvému, který má plnit povinnou školní docházku, věznice zabezpečí její plnění vyučováním místo výkonu práce.

(3) Má-li ředitel věznice za to, že u mladistvého, který ve výkonu trestu dovršil 18. rok věku, bude dosaženo účelu trestu jeho výkonem ve věznici pro ostatní odsouzené, podá soudu návrh na přerážení mladistvého. Přitom přihlíží zejména k dosaženému stupni jeho výchovy a k délce nevykonaného zbytku trestu.

(4) I když soud rozhodl o ponechání mladistvého po dovršení 18. roku věku ve věznici pro mladistvé, může ředitel věznice podat návrh na jeho přerážení podle odstavce 3, jestliže odsouzený soustavně porušuje nebo závažným způsobem porušil stanovené povinnosti, pořádek nebo kázeň.

(5) Při stanovení obsahu programu zacházení s mladistvým se vždy sleduje zabezpečení jeho pracovní kvalifikace a samostatný způsob života.

(6) K formě a obsahu přípravy mladistvého na budoucí povolání věznic požádá o vyjádření zákonného zástupce mladistvého, pokud s mladistvým ve výkonu trestu udržuje styk, a příslušný orgán sociálněprávní ochrany dětí. K zařazení mladistvého do práce se vyjádření zákonného zástupce mladistvého ani orgánu sociálněprávní ochrany nevyžaduje; tím není dotčena povinnost věznic úzce spolupracovat s rodiči nebo jinými zákonnými zástupci mladistvých.

(7) Pro mladistvého je účast na stanovené formě vzdělávání a dalších určených aktivitách programu zacházení povinná; po dobu výuky se mladistvý nezařazuje do práce a jeho vzdělávání se uskutečňuje formou denního studia.

(8) Mladistvý má právo přijímat návštěvy na dobu až 5 hodin během jednoho kalendářního měsíce.

(9) Věznic umožní zaměstnanci okresního úřadu pověřeného zajišťováním sociálněprávní ochrany dětí při výkonu jeho oprávnění navštěvovat mladistvého a hovořit s ním bez přítomnosti třetí osoby. Tyto návštěvy se nezapočítávají do návštěv podle odstavce 8.

§ 62

Balíčky

Mladistvý má právo čtyřikrát ročně přijmout balíček s potravinami a věcmi osobní potřeby do hmotnosti 5 kg.

§ 63

Odměny u mladistvých

Odměnami u mladistvých jsou:

- a) pochvala,
- b) mimořádné zvýšení doby trvání návštěv během jednoho kalendářního měsíce až na 8 hodin,
- c) povolení jednorázového nákupu potravin a věcí osobní potřeby mladistvému, který jinak tyto nákupy nemůže provádět,
- d) zvýšení kapesného nejvýše o jednu třetinu až na dobu 3 kalendářních měsíců,
- e) věcná nebo peněžitá odměna až do výše 1 000 Kč,
- f) mimořádné povolení balíčku,
- g) rozšíření osobního volna na sportovní, kulturní nebo jiné zájmové aktivity až na dobu 1 měsíce,
- h) povolení opustit věznic až na 24 hodin v souvislosti s návštěvou nebo s programem zacházení s mladistvým,
- i) rozšíření doby, po kterou je přerušen výkon trestu, až o 10 dnů v kalendářním roce.

§ 64

Kázeňské tresty ukládané mladistvým

(1) Za kázeňský přestupek lze mladistvému uložit jen některý z těchto kázeňských trestů:

- a) důtku,
- b) snížení kapesného nejvýše o jednu třetinu až na dobu 2 kalendářních měsíců,
- c) zákaz přijetí jednoho balíčku v období 3 kalendářních měsíců,
- d) propadnutí věci,
- e) umístění do uzavřeného oddělení až na 14 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení s mladistvými,
- f) celodenní umístění do uzavřeného oddělení až na 10 dnů,
- g) umístění do samovazby až na 10 dnů,
- h) odnětí výhod vyplývajících z předchozí kázeňské odměny.

(2) Výkon kázeňských trestů uvedených v odstavci 1 písm. e) a f) lze uložit též podmíněně se zkušební dobou až na 6 měsíců.

§ 65

Přerušení výkonu trestu u mladistvých a zajištění výkonu ochranné výchovy

(1) Ředitel věznic mladistvému umožní přerušení výkonu trestu z důvodů uvedených v § 56 odst. 1, pokud lze mít důvodně za to, že mladistvý bude v prostředí, které jej nebude negativně ovlivňovat. Přerušení výkonu trestu mu zpravidla neumožní, jestliže mladistvý musel být do výkonu trestu dodán.

(2) Jestliže byla mladistvému uložena ochranná výchova a je-li zajištěn její výkon, dodá dnem ukončení výkonu trestu Vězeňská služba odsouzeného do příslušného výchovného zařízení.

Díl 4

Výkon trestu u odsouzených žen

§ 66

Kázeňské tresty ukládané odsouzeným ženám

Těhotné ženě a ženě, u níž od porodu dítěte neuplynula doba delší než 6 měsíců, lze uložit za kázeňský přestupek jen některý z těchto kázeňských trestů:

- a) důtku,
- b) propadnutí věci,
- c) odnětí výhod vyplývajících z předchozí kázeňské odměny.

§ 67

Výkon trestu u matek nezletilých dětí

(1) V případech hodných zvláštního zřetele, jestliže takový postup umožňují podmínky ve věznici a osobnostní předpoklady odsouzené ženy, může být odsouzené ženě na její žádost povoleno, aby ve výkonu trestu měla u sebe a starala se o své dítě zpravidla do 3 let jeho věku, pokud takové dítě nebylo soudem svěřeno do výchovy jiné osoby. Před rozhodnutím si ředitel věznice vyžádá posouzení lékaře a klinického psychologa a orgánu sociálněprávní ochrany dětí, zda je takový postup ve prospěch dítěte.

(2) Proti rozhodnutí ředitele věznice podle odstavce 1 může odsouzená žena podat do 3 dnů od jeho oznámení stížnost, jež má odkladný účinek. O stížnosti rozhoduje generální ředitel Vězeňské služby nebo k tomu zmocněný zaměstnanec Vězeňské služby.

(3) Byla-li žádost podle odstavce 1 zamítnuta, může ji odsouzená žena opakovat nejdříve po 3 měsících od právní moci rozhodnutí.

(4) Věznice umožní příslušnému orgánu sociálněprávní ochrany dětí²¹⁾ pravidelně sledovat vývoj dítěte, o které odsouzená žena pečuje ve věznici.

§ 68

Přerušení výkonu trestu u odsouzených žen

Odsouzené ženě, která před nástupem výkonu trestu řádně pečovala o své nezletilé dítě, lze po vyjádření příslušného orgánu sociálněprávní ochrany dětí prodloužit dobu, po kterou je přerušen výkon trestu, až o 10 dnů v kalendářním roce k návštěvě dítěte, které se nachází v péči jiné osoby.

*Díl 5**Výkon trestu odsouzených trvale pracovní nezařaditelných*

§ 69

(1) Odsouzeným trvale pracovní nezařaditelným je odsouzený,

- a) který je starší 65 let, pokud sám nepožádá o zařazení do práce,
- b) který byl uznán plně invalidním,²²⁾ nebo
- c) jehož zdravotní stav neumožňuje trvalé pracovní zařazení.

(2) Trvale pracovní nezařaditelným odsouzeným lze ukládat jen takové kázeňské tresty, které lze jinak uložit mladistvým.

*Díl 6**Výkon trestu odsouzených s poruchami duševními a s poruchami chování*

§ 70

U odsouzených

- a) s poruchou duševní a poruchou chování,
- b) s poruchou osobnosti a chování, způsobenou užíváním psychotropních látek, nebo
- c) s mentální retardací

se ve vnitřním řádu věznice, zejména při volbě obsahu a forem programu zacházení, přihlíží k závěrům odborného lékařského posouzení těchto odsouzených a k nutnosti individuálního nebo skupinového terapeutického působení.

*Díl 7**Výkon doživotního trestu*

§ 71

(1) Výkon doživotního trestu je především zaměřen na ochranu společnosti před další trestnou činností odsouzeného jeho izolací ve věznici a na usměrňování jeho jednání tak, aby odpovídalo dobrým mravům.

(2) Vnitřní řád věznice, jakož i obsah a formy zacházení s odsouzenými k doživotnímu trestu musí přihlížet též k povaze tohoto trestu a nebezpečnosti odsouzených, kterým je takový trest uložen.

(3) Návštěvy, vycházky a výkon kázeňských trestů probíhají zpravidla odděleně od ostatních odsouzených.

(4) Odsouzenému k doživotnímu trestu nelze přerušit výkon trestu nebo mu udělit kázeňskou odměnu spočívající v povolení dočasně opustit věznici v souvislosti s návštěvou nebo s programem zacházení.

(5) Odsouzení k doživotnímu trestu jsou ubytováni zpravidla po jednom.

*Díl 8**Výkon trestu u odsouzených cizinců*

§ 72

(1) Při umístování odsouzených, kteří nejsou státními občany České republiky, ani na jejím území nemají dlouhodobý pobyt (dále jen „cizinci“), do věznice se podle možnosti postupuje tak, aby cizinci stejné národnosti nebo hovořící stejným nebo podobným jazykem spolu mohli komunikovat, umožní se jim přístup

²¹⁾ § 19 písm. o) a § 56 odst. 1 zákona č. 114/1988 Sb., ve znění zákona č. 169/1999 Sb.

²²⁾ § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

k četbě knih v jazyce, který ovládají, popřípadě v závislosti na výměře trestu se jim vytvoří vhodné příležitosti pro výuku českého jazyka.

(2) Cizinec se bezprostředně po přijetí do výkonu trestu poučí o právu obracet se na diplomatickou misi a konzulární úřad státu, jehož je státním občanem. Uprchlíci a osoby bez státního občanství se poučí o právu obracet se na diplomatickou misi státu pověřeného chránit jejich zájmy nebo na mezinárodní orgány a mezinárodní organizace, jejichž posláním je tyto zájmy chránit.

(3) Cizinci se poučí o právu na přijetí konzulární návštěvy. Taková návštěva se nezapočítává do návštěv podle § 19.

(4) Cizinci se bezprostředně po přijetí do výkonu trestu poučí o možnosti podat žádost o předání k výkonu trestu do státu, jehož jsou státními občany, jakož i o právních důsledcích tohoto předání, pokud takový postup umožňuje mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána.

(5) Věznice poučí cizince o jejich právech a povinnostech v mateřském jazyce nebo v jazyce, jemuž rozumí; o poučení se vyhotoví záznam, který cizinec podepíše.

HLAVA V

PROPUŠTĚNÍ Z VÝKONU TRESTU

§ 73

Důvody propuštění

Věznice propustí odsouzeného z výkonu trestu, jestliže

- uplynula doba trestu stanovená v pravomocném a vykonatelném rozhodnutí soudu a Vězeňské službě nebylo doručeno nařízení soudu k výkonu dalšího trestu,
- obdržela písemný příkaz, aby odsouzený byl propuštěn na svobodu, vydaný soudem na základě jeho rozhodnutí,
- propuštění nařídil státní zástupce při výkonu dozoru nad výkonem trestu, nebo
- o propuštění rozhodl prezident republiky při udělování milosti nebo ministr při výkonu svých oprávnění podle trestního řádu.

§ 74

Výstupní oddělení

(1) Ve věznicích s ostrahou a ve věznicích se zvýšenou ostrahou se zřizují výstupní oddělení, do nichž se přiměřenou dobu před očekávaným skončením výkonu trestu zpravidla umísťují odsouzení, kterým byl uložen trest na dobu delší než 3 roky, a odsouzení,

jimž je třeba pomáhat při vytváření příznivých podmínek pro samostatný způsob života.

(2) Programy zacházení s odsouzenými zařazenými do výstupního oddělení jsou zaměřeny na jejich přípravu pro samostatný způsob života.

§ 75

Spolupráce s orgány sociálního zabezpečení

Po dobu výkonu trestu věznice vytvářejí předpoklady pro plynulý přechod odsouzených do samostatného způsobu života po propuštění z výkonu trestu. Přitom úzce spolupracují s příslušnými orgány sociálního zabezpečení, zejména jim poskytují včas potřebné informace a umožňují jim průběžný kontakt s odsouzeným.

HLAVA VI

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Díl 1

Společná ustanovení

§ 76

Společná ustanovení o řízení

(1) Na řízení podle tohoto zákona se nevztahuje správní řád.

(2) Rozhodnutí vydané podle tohoto zákona je třeba oznámit osobě, jíž se týká; v případě, že zákon proti takovému rozhodnutí připouští stížnost, je třeba je písemně vyhotovit a takové osobě doručit.

(3) Oznámení se činí buď vyhlášením rozhodnutí v přítomnosti toho, jehož se týká, anebo doručením písemného vyhotovení takového rozhodnutí.

(4) Stížnost proti rozhodnutí má odkladný účinek pouze tehdy, jestliže tak tento zákon výslovně stanoví.

(5) K rozhodování o žalobách proti rozhodnutím Vězeňské služby je příslušný okresní soud, v jehož obvodu bylo napadené rozhodnutí vydáno.

(6) Nestanoví-li tento zákon jinak, nepodléhají rozhodnutí vydaná v kázeňském řízení přezkoumání soudy.

§ 77

Výkon postupně uložených trestů

Postupně uložené a dosud zcela nevykonané tresty se považují z hlediska výkonu trestu za trest jediný.

§ 78

Dozor nad výkonem trestu

(1) Dozor nad dodržováním právních předpisů při výkonu trestu provádí pověřený státní zástupce krajského státního zastupitelství, v jehož obvodu se trest vykonává.

(2) Při výkonu dozoru je státní zástupce oprávněn:

- a) v kteroukoliv dobu navštěvovat místa, kde se provádí výkon trestu,
- b) nahlížet do dokladů, podle nichž byli odsouzení zbaveni svobody, hovořit s odsouzenými bez přítomnosti jiných osob,
- c) prověřovat, zda příkazy a rozhodnutí Vězeňské služby ve věznici týkající se výkonu trestu odpovídají zákonům a jiným právním předpisům,
- d) žádat od zaměstnanců Vězeňské služby ve věznici potřebná vysvětlení, předložení spisů, dokladů, příkazů a rozhodnutí týkajících se výkonu trestu,
- e) vydávat příkazy k zachování předpisů platných pro výkon trestu,
- f) nařídit, aby osoba, která je ve výkonu trestu držena nezákonně, byla ihned propuštěna.

(3) Vězeňská služba je povinna příkazy státního zástupce podle odstavce 2 bez odkladu provést.

(4) Ustanovením o dozoru není dotčena povinnost Vězeňské služby v rozsahu své působnosti provádět vlastní kontrolní činnost a oprávnění ministra, případně orgánů nebo osob jím k tomu zmocněných stanovené zvláštním zákonem.¹⁾

§ 79

Úhrada zdravotní péče ve zvláštních případech

Zdravotní péči poskytovanou odsouzenému, který není pojištěncem podle zvláštního zákona,²³⁾ hradí Vězeňská služba.

*Díl 2**Přechodná, zmocňovací a zrušovací ustanovení*

§ 80

Časová působnost zákona

Ustanovení tohoto zákona se užijí též na výkon trestů, jež byly pravomocně uloženy před účinností tohoto zákona.

§ 81

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo spravedlnosti stanoví vyhláškou řád výkonu trestu odnětí svobody, ve kterém stanoví podrobnosti při

- a) přijímání, umístování, zařazování, přerazování a propouštění odsouzených,
- b) zajišťování práv odsouzených a jejich sociálního postavení podle tohoto zákona,
- c) realizaci programu zacházení a zaměstnávání odsouzených,
- d) zajišťování pořádku a bezpečnosti v místech výkonu trestu,
- e) kázeňském řízení,
- f) účasti nestátních subjektů na naplňování účelu trestu,
- g) režimu výkonu trestu u některých skupin odsouzených, a
- h) výkonu ochranného léčení v průběhu výkonu trestu.

§ 82

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění zákona č. 173/1968 Sb., zákona č. 100/1970 Sb., zákona č. 47/1973 Sb., zákona č. 179/1990 Sb., zákona č. 294/1993 Sb., nálezů Ústavního soudu č. 8/1995 Sb. a zákona č. 152/1995 Sb.

ČÁST DRUHÁ**Změna zákona o státním zastupitelství**

§ 83

Zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 261/1994 Sb. a zákona č. 201/1997 Sb., se mění takto:

1. Za § 4 se vkládá nový § 4a, který zní:

„§ 4a

Státní zastupitelství vykonává v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštním zákonem dozor nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení, ochranná nebo ústavní výchova a v jiných místech, kde je podle zákonného oprávnění omezována osobní svoboda.“

²³⁾ Zákon č. 48/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

2. Za § 11 se vkládá nový § 11a, který zní:

„§ 11a

Oprávnění podle § 10 a § 11 odst. 3 vůči státnímu zástupci pověřenému výkonem dozoru podle § 4a může vykonávat pouze pověřený státní zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství, kterému rovněž přísluší právo dohledu podle § 9 odst. 1 a 2.“

3. Za § 19 se vkládá nový § 19a, který zní:

„§ 19a

Výkonem dozoru podle § 4a a výkonem oprávnění uvedených v § 11a pověřuje státní zástupce přidělené k určitému státnímu zastupitelství nejvyšší státní zástupce.“

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o Vězeňské službě a justiční stráž

§ 84

Zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráž České republiky, se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písmeno a) včetně poznámek pod čarou č. 1) a 2) zní:

„a) spravuje a střeží ústavy, v nichž se vykonává vazba a trest odnětí svobody, odpovídá za střežení ústavů, které jsou podle zvláštního právního předpisu¹⁾ spravovány jinou osobou než Vězeňskou službou, a odpovídá za střežení věznic pro místní výkon trestu, které jsou provozovány obcemi podle zvláštního právního předpisu.²⁾

¹⁾ § 13 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

²⁾ § 59 zákona č. 169/1999 Sb.“

Dosavadní poznámky pod čarou č. 1) až 5) se označují jako poznámky pod čarou č. 3) až 7), a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

2. V § 17 odst. 2 se písmeno g) zrušuje; dosavadní písmena h) až m) se označují jako písmena g) až l).

3. V § 17 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Je-li vzhledem k předchozímu chování odsouzeného, který vykonává trest ve věznici se zvýšenou ostrahou nebo s ostrahou, důvodná obava, že by se mohl chovat násilným způsobem, lze při jeho předvádění použít donucovací prostředky uvedené v odstav-

ci 2 písm. b), c) a e) i bez splnění podmínek stanovených v odstavci 1. Příslušník je oprávněn takové donucovací prostředky použít, pokud to je ke splnění účelu úkonu nezbytné.“

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení

§ 85

Zákon č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 125/1990 Sb., zákona č. 210/1990 Sb., zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 459/1990 Sb., zákona č. 9/1991 Sb., zákona č. 144/1991 Sb., zákona č. 582/1991 Sb., zákona č. 84/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 72/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 289/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb. a zákona č. 155/1998 Sb., se mění takto:

1. V § 19 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena n) a o), která včetně poznámek pod čarou č. 59a) a 59b) znějí:

„n) vyjadřuje se na žádost věznice

1. zda je ve prospěch dítěte, aby o něj odsouzená žena pečovala ve věznici,^{59a)}

2. k prodloužení doby přerušení výkonu trestu odnětí svobody odsouzené ženě, je-li důvodem návštěva dítěte,^{59b)}

o) pravidelně sleduje vývoj dítěte, o které odsouzená žena pečuje ve věznici.^{59a)}

^{59a)} § 67 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

^{59b)} § 68 zákona č. 169/1999 Sb.“

2. V § 56 se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „Místní příslušnost okresního úřadu podle § 19 písm. o) se řídí místem trvalého pobytu dítěte; není-li věznice v obvodu okresního úřadu, v němž má dítě trvalý pobyt, řídí se místní příslušnost okresního úřadu místem věznice, a to na základě dožadání okresního úřadu podle místa trvalého pobytu dítěte.“

ČÁST PÁTÁ

§ 86

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

170

ZÁKON

ze dne 1. července 1999,

kterým se mění zákon č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění zákona č. 61/1996 Sb. a zákona č. 15/1998 Sb., se mění takto:

1. V § 3 se vkládá nový odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 1a) zní:

„(3) Banka, která pro penzijní fond vykonává funkci depozitáře (dále jen „depozitář“), a ani právnická osoba, v níž má depozitář přímý nebo nepřímý podíl na základním jmění přesahující 10 %, nesmí nabývat akcie tohoto penzijního fondu. Akcie penzijního fondu nesmí nabývat rovněž zdravotní pojišťovna.^{1a)} Osoby, které nabudou akcie penzijního fondu v rozporu s ustanovením věty první a druhé, nesmí vykonávat tato akcionářská práva:

- a) účastnit se a hlasovat na valné hromadě,
- b) požádat o svolání mimořádné valné hromady, a
- c) podat soudu návrh na určení neplatnosti usnesení valné hromady.

^{1a)} Zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění zákona č. 592/1992 Sb., zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb. a zákona č. 127/1998 Sb. Zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb. a zákona č. 127/1998 Sb.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

2. V § 4 odst. 4 se částka „20 000 000 Kč“ nahrazuje částkou „50 000 000 Kč“.

3. V § 4 se doplňují odstavce 5 až 8, které včetně poznámky pod čarou č. 1b) znějí:

„(5) Zvýšení základního jmění nelze provést nepeněžitými vklady. Ustanovení věty první se nevztahuje na případy, kdy ke zvýšení základního jmění dochází sloučením penzijních fondů. Nové akcie nemo-

hou být nabídnuty k upsání na základě veřejné výzvy k upisování akcií.

(6) K převodu akcií penzijního fondu v rozsahu větším než 10 % základního jmění penzijního fondu, provedenému v jedné nebo několika operacích na jakoukoliv osobu nebo více osob jednajících ve shodě,^{1b)} a k nabídce k upsání akcií v rozsahu větším než 10 % základního jmění penzijního fondu vybranému zájemci se vyžaduje předchozí souhlas Ministerstva financí (dále jen „ministerstvo“) po dohodě s Komisí pro cenné papíry. Žádost o udělení souhlasu podává nabyvatel nebo upisovatel. Pokud ministerstvo do 30 dnů ode dne doručení žádosti o udělení souhlasu nesdělí, že s převodem či upsáním nových akcií nesouhlasí, platí, že jsou schváleny. Akcionář, který nabyl akcie způsobem uvedeným v tomto odstavci bez souhlasu ministerstva, nesmí vykonávat akcionářská práva uvedená v § 3 odst. 3 písm. a) až c).

(7) Ministerstvo souhlas podle odstavce 6 neudělí, pokud by nabytí uvedeného rozsahu akcií penzijního fondu nebylo v souladu s požadavkem důvěryhodnosti a bezpečnosti penzijního připojištění.

(8) Akcie penzijních fondů, které představují podílovou účast akcionářů v penzijním fondu, nemohou být použity k zajištění závazků.

^{1b)} § 66b obchodního zákoníku.“

4. V § 5 odst. 1 větě druhé se slova „Ministerstvo financí (dále jen „ministerstvo“)" nahrazují slovem „ministerstvo“.

5. V § 5 odst. 2 písmeno e) zní: „e) depozitáře.“

6. V § 7 odst. 2 větě první se slova „Členem představenstva a dozorčí rady penzijního fondu (dále jen „orgány penzijního fondu“)" nahrazují slovy „Členem představenstva a členem dozorčí rady (dále jen „orgány penzijního fondu“) a prokuristou“ a ve větě druhé se za slova „člena orgánu penzijního fondu“ vkládají slova „nebo prokuristu“.

7. V § 7 odst. 3 písm. b) se slovo „pojišťovna“ nahrazuje slovy včetně poznámky pod čarou č. 1c) „pojišťovna,^{1c)} zdravotní pojišťovna^{1a)}“

^{1c)} Zákon č. 185/1991 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 320/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb. a zákona č. 149/1995 Sb.“.

8. V § 8 se na konci textu odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se slova „pokud v tomto zákoně není stanoveno jinak.“.

9. V § 8 se vkládají nové odstavce 3 až 6, které znějí:

„(3) Ministerstvo může rozhodnout o změně depozitáře penzijního fondu, pokud depozitář porušuje povinnosti stanovené zákonem nebo depozitářskou smlouvou. Depozitářská smlouva zaniká dnem, kdy nabude právní moci rozhodnutí, jímž ministerstvo rozhodlo o změně depozitáře. Nejpozději do jednoho měsíce ode dne zániku depozitářské smlouvy je penzijní fond povinen uzavřít depozitářskou smlouvu s jinou bankou.“

(4) Penzijní fond je povinen vždy zřídit u svého depozitáře samostatné běžné účty nebo podúčty k běžnému účtu pro

- a) přijímání a vrácení příspěvků účastníků na penzijní připojištění (dále jen „příspěvek“),
- b) poskytování a vrácení státních příspěvků na penzijní připojištění (dále jen „státní příspěvek“),
- c) financování činnosti penzijního fondu,
- d) umístování a ukládání prostředků penzijního fondu.

(5) Běžný účet u jiné banky, než je depozitář, si může penzijní fond zřídit po oznámení svému depozitáři, a to pouze jako podmínku otevření vkladového účtu. Po zřízení vkladového účtu je penzijní fond povinen zůstatky na tomto běžném účtu převést na vkladový účet nebo na běžný účet vedený u depozitáře.

(6) Při změně depozitáře může mít penzijní fond otevřen samostatný běžný účet pro přijímání a vrácení příspěvků účastníků u banky, s níž depozitářská smlouva zanikla, ještě po dobu šesti měsíců ode dne zániku této smlouvy.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 7.

10. V § 9 odst. 2 větě první se slova „a penzijního plánu“ zrušují.

11. V § 9 se vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Změny penzijního plánu musí být schváleny ministerstvem, jinak jsou neplatné. Pokud ministerstvo do 60 dnů ode dne doručení návrhu na změnu nesdělí, že se změnou nesouhlasí, platí, že změna je schválena. Ministerstvo návrh na změnu neschválí, pokud změna nesplňuje požadavky § 5 odst. 4. Změny penzijního plánu schvaluje ministerstvo v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

12. V § 11 odst. 1 písmeno e) zní:

„e) výši příspěvků,“.

13. V § 12 se doplňuje odstavce 3, který zní:

„(3) Zprostředkovatelskou činnost směřující k uzavření smlouvy mezi penzijním fondem a fyzickou osobou, která je způsobilá být účastníkem (§ 2), může vykonávat fyzická nebo právnická osoba s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky, a to pro penzijní fond, který má povolení k činnosti (§ 5 odst. 1).“.

14. V § 14 odst. 2 se slova „nebo s nímž byl před uzavřením smlouvy ten, kdo smlouvu uzavřel, seznámen“ zrušují.

15. V § 17 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Penzijní fond je povinen účastníku nejpozději do 30 dnů ode dne doručení výpovědi písemně potvrdit její přijetí a sdělit datum zániku penzijního připojištění.“.

16. V § 18 odst. 2 se za slovem „jestliže“ slovo „by“ zrušuje.

17. V § 19 odst. 1 písm. a) se za slovo „výplaty“ vkládá slovo „poslední“.

18. V § 19 odst. 1 se na konci textu písmene b) doplňují slova „místo poslední penze“.

19. V § 19 odstavec 2 zní:

„(2) Penzijní připojištění účastníka se přerušuje dnem, který uvedl účastník v oznámení o přerušování penzijního připojištění, nejdříve však prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po doručení písemného oznámení penzijnímu fondu. Účastník může penzijní připojištění podle věty první přerušit, jen pokud

- a) platil příspěvky na penzijní připojištění po dobu 36 kalendářních měsíců, nebo
- b) platil příspěvky po dobu 12 kalendářních měsíců v případě každého dalšího přerušování penzijního připojištění u téhož penzijního fondu.

Přerušil-li účastník penzijní připojištění, má po dobu přerušování nárok na podíl na výnosech u penzijního fondu, u kterého penzijní připojištění přerušil.“.

20. V § 19 se doplňuje odstavce 3, který zní:

„(3) Další smlouvu o penzijním připojištění lze uzavřít, pokud

- a) dříve vzniklé penzijní připojištění zaniklo způsobem uvedeným v odstavci 1 písm. a) až e),
- b) dříve vzniklé penzijní připojištění bylo přerušeno podle odstavce 2, nebo
- c) účastník, kterému vznikl nárok na dávky penzijního připojištění podle § 20 odst. 1, požádal o výplatu dávky; další smlouvu lze uzavřít nejdříve k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po doručení písemné žádosti o výplatu dávky penzijnímu fondu.“.

21. V § 20 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) penze, kterou se rozumí doživotní pravidelná výplata peněžní částky, a jde-li o pozůstalostní penzi, výplata peněžní částky po dobu stanovenou penzijním plánem,“.

22. V § 21 odstavce 1 zní:

„(1) Z penzijního připojištění lze poskytovat tyto penze:

- starobní penze, je-li podmínkou nároku přiznání starobního důchodu z důchodového pojištění nebo dosažení věku stanoveného penzijním plánem,
- invalidní penze, je-li podmínkou nároku přiznání plného invalidního důchodu z důchodového pojištění,
- výsluhové penze, je-li podmínkou nároku dosažení doby penzijního připojištění stanovené penzijním plánem,
- pozůstalostní penze, je-li podmínkou nároku úmrtí účastníka.“.

23. V § 21 odstavce 2 zní:

„(2) Podmínkou nároku na penzi je placení příspěvků na penzijní připojištění po určitou dobu stanovenou penzijním plánem (dále jen „pojištěná doba“), která musí činit nejméně 36 kalendářních měsíců a nesmí být delší než 60 kalendářních měsíců, přičemž dobu 36 kalendářních měsíců nelze v penzijním plánu snížit. Podmínkou nároku na starobní penzi však je, aby pojištěná doba činila nejméně 60 kalendářních měsíců, přičemž tuto dobu nelze v penzijním plánu snížit; pojištěná doba nesmí být přitom delší než 120 kalendářních měsíců.“.

24. V § 21 odst. 4 se číslice „50“ nahrazuje číslicí „60“.

25. V § 22 se doplňuje odstavce 3, který zní:

„(3) V případě vzniku nároku na jednorázové vyrovnání a po doručení písemné žádosti o jeho výplatu je penzijní fond povinen vyplatit jednorázové vyrovnání do konce kalendářního čtvrtletí následujícího po měsíci, na který byl poslední příspěvek účastníka zaplacen. Účastníkovi, kterému vznikl nárok na jednorázové vyrovnání a který penzijní připojištění před uplatněním žádosti o jeho výplatu přerušil, je penzijní fond povinen jednorázové vyrovnání vyplatit do tří měsíců po doručení písemné žádosti o jeho výplatu.“.

26. V § 23 odst. 1 písm. a) se za slovo „penze“ vkládají slova „, penzijní připojištění trvalo alespoň 12 kalendářních měsíců“.

27. V § 23 odst. 1 se na konci písmene b) doplňují slova „nebo pokud se nároku na pozůstalostní penzi všechny fyzické osoby určené ve smlouvě písemně vzdaly“.

28. V § 23 odst. 2 se na konci doplňuje tato věta:

„Částky státního příspěvku je penzijní fond povinen vrátit ministerstvu.“.

29. V § 23 odst. 3 se za slova „je penzijní fond povinen vyplatit“ vkládají slova „a státní příspěvky vrátit ministerstvu“ a slova „oprávněné osoby“ se nahrazují slovy „účastníka nebo fyzické osoby určené ve smlouvě“.

30. V § 23 se na konci odstavce 3 doplňuje tato věta: „Pokud účastník požádá o výplatu odbytného před zánikem penzijního připojištění, je penzijní fond povinen vyplatit odbytné a státní příspěvky vrátit ministerstvu nejpozději do tří měsíců ode dne zániku penzijního připojištění.“.

31. V § 24 odst. 1 se slova „na penzijní připojištění (dále jen „státní příspěvek“)“ zrušují.

32. V § 24 odstavce 2 zní:

„(2) Požádá-li účastník o převedení prostředků podle odstavce 1, je penzijní fond povinen je převést nejpozději do tří měsíců ode dne zániku penzijního připojištění. K žádosti o převod prostředků je třeba přiložit souhlas penzijního fondu podle odstavce 1.“.

33. V § 26 se na konci odstavce 2 doplňuje tato věta: „Zpráva o hospodaření penzijního fondu včetně přehledu o uložení a umístění prostředků penzijního fondu a jejich výši a počtu jeho účastníků je součástí písemné informace podle odstavce 1.“.

34. V § 26 se doplňuje odstavce 3, který včetně poznámky pod čarou č. 8a) zní:

„(3) Seznam členů orgánů penzijního fondu a seznam akcionářů penzijního fondu, který musí obsahovat údaje podle zvláštního zákona,^{8a)} musí být k dispozici veřejnosti v sídle a všech pobočkách penzijního fondu.“.

^{8a)} § 156 odst. 2 obchodního zákoníku.“.

35. V § 27 odstavce 5 včetně poznámky pod čarou č. 8b) zní:

„(5) Za účastníka může s jeho souhlasem platit penzijnímu fondu příspěvek nebo jeho část třetí osoba; účastník je povinen tuto skutečnost předem písemně oznámit penzijnímu fondu. Podle věty první může platit příspěvek nebo jeho část též zaměstnavatel za své zaměstnance, kteří jsou účastníky podle tohoto zákona. Podle věty první mohou rovněž zaměstnavatelé tvořící fond kulturních a sociálních potřeb^{8b)} hradit z tohoto fondu příspěvek nebo jeho část za své zaměstnance, kteří jsou účastníky podle tohoto zákona. Na příspěvek placený zaměstnavatelem zcela nebo zčásti za své zaměstnance se neposkytuje státní příspěvek.“.

^{8b)} Vyhláška č. 310/1995 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb, ve znění vyhlášky č. 167/1997 Sb.“.

36. V § 27 se doplňuje odstavce 6, který zní:

„(6) Doba odkladu placení příspěvků, za kterou

účastník doplatil příspěvky, se započítává do pojištěné doby. Doba jiného přerušení placení příspěvků se do pojištěné doby nezapočítává.“

37. V § 29 odstavce 2 zní:

„(2) Výše státního příspěvku na kalendářní měsíc se stanoví podle měsíční výše příspěvku účastníka placeného na penze stanovené podle příspěvkového penzijního plánu takto:

výše příspěvku účastníka v Kč	výše státního příspěvku v Kč
100 až 199	50 + 40 % z částky nad 100 Kč
200 až 299	90 + 30 % z částky nad 200 Kč
300 až 399	120 + 20 % z částky nad 300 Kč
400 až 499	140 + 10 % z částky nad 400 Kč
500 a více	150 Kč.“

38. V § 29 se odstavce 3 zrušuje a dosavadní odstavce 4 se označuje jako odstavce 3.

39. V § 29 odstavce 4 zní:

„(4) Při změně depozitáře náleží státní příspěvek podle odstavce 1, i pokud byl příspěvek účastníka zaplacen ve lhůtě stanovené v § 27 odst. 3 u depozitáře penzijního fondu před provedením jeho změny, ještě po dobu šesti kalendářních měsíců po skončení platnosti depozitářské smlouvy.“

40. V § 30 odst. 1 větě první se za slovo „podává“ vkládá slovo „čtvrtletně“.

41. V § 30 odst. 1 větě druhé se slovo „tomto“ nahrazuje slovy „skončení kalendářního“.

42. V § 30 odstavce 2 zní:

„(2) Ministerstvo je povinno poukázat státní příspěvek za kalendářní čtvrtletí na účet penzijního fondu do konce druhého měsíce následujícího po čtvrtletí, za které se o poskytnutí státního příspěvku žádá.“

43. V § 30 odst. 3 větě první se slova „osmi dnů“ nahrazují slovy „30 dnů“.

44. V § 30 se vkládá nový odstavce 4, který zní:

„(4) Částky státního příspěvku poukázané penzijnímu fondu podle odstavců 1 a 2, které nebyly použity na uspokojení nároků podle § 23, 24 a 25, je penzijní fond povinen vrátit ministerstvu, a to

- do šesti měsíců ode dne zániku penzijního připojištění v případě vzniku nároku na odbytné podle § 23 a v případě dědictví podle § 25,
- do 60 měsíců ode dne zániku penzijního připojištění v případě, kdy účastníkovi nevznikl nárok na odbytné podle § 23 a nepožádal o převedení prostředků do penzijního připojištění u jiného penzijního fondu podle § 24.“

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 5 a 6.

45. V § 31 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:
 „(3) Penzijní fond nesmí se svým majetkem nakládat způsobem, který by byl v rozporu se zájmy účastníků.

(4) V případě pochybností o způsobilosti penzijního fondu krýt nároky na dávky z penzijního připojištění může ministerstvo na svůj náklad zajistit ověření této způsobilosti znalcem.“

46. V § 33 odstavce 1 včetně poznámek pod čarou č. 10), 11), 11a) a 11b) zní:

„(1) Prostředky penzijního fondu mohou být umístěny jen do

- a) státních dluhopisů¹⁰⁾ a dluhopisů, za které převzal záruku stát,
- b) hypotečních zástavních listů,
- c) dluhopisů, jejichž emitenty jsou Česká národní banka¹¹⁾ a jiné banky,^{11a)}
- d) dluhopisů vydaných obchodními společnostmi a přijatých k obchodování na hlavním nebo vedlejším trhu burzy cenných papírů,
- e) akcií a podílových listů přijatých k obchodování na hlavním nebo vedlejším trhu burzy cenných papírů,
- f) komunálních obligací, za které převzala záruku banka nebo vydaných bankami,^{11b)}
- g) dluhopisů, jejichž emitenty jsou členské státy Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj nebo centrální banky těchto států,
- h) movitých věcí představujících záruku bezpečného uložení peněžních prostředků,
- i) nemovitostí přinášejících stálý výnos a sloužících zcela nebo převážně k podnikání nebo bydlení.

¹⁰⁾ § 18 zákona č. 530/1990 Sb., o dluhopisech, ve znění zákona č. 84/1995 Sb.

¹¹⁾ Zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění zákona č. 60/1993 Sb. a zákona č. 15/1998 Sb.

^{11a)} Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 83/1995 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 61/1996 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 16/1998 Sb., zákona č. 128/1998 Sb. a zákona č. 165/1998 Sb.

^{11b)} § 20 odst. 1 písm. a) a odst. 2 zákona č. 530/1990 Sb.“

47. V § 33 se vkládá nový odstavce 2, který zní:

„(2) Penzijní fond může ukládat prostředky i na vkladové účty u bank.^{11a)} Výše takto uložených prostředků u jedné banky nesmí tvořit víc než 10 % majetku penzijního fondu.“

Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 3 až 6.

48. V § 33 odstavce 3 zní:

„(3) Penzijní fond je povinen cenný papír koupit jen za nejnižší cenu, za kterou by jej bylo možné při

vynaložení odborné péče koupit, a prodat jen za nejvyšší cenu, za kterou by jej bylo možné při vynaložení odborné péče prodat. Splnění podmínky stanovené v předchozí větě je penzijní fond povinen prokázat.“

49. V § 33 odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 11c) zní:

„(4) Pro výpočet hodnoty cenného papíru v majetku penzijního fondu platí přiměřeně ustanovení zvláštního právního předpisu, který stanoví způsob výpočtu hodnot cenných papírů v majetku v podílovém fondu nebo investičního fondu.^{11c)}“

^{11c)} Vyhláška č. 207/1998 Sb., o výpočtu hodnoty cenných papírů v majetku v podílovém fondu nebo investičního fondu.“

50. V § 33 odst. 6 se za slovo „kurzů“ vkládají slova „nebo cen“.

51. V § 33 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Majetek penzijního fondu nemůže být použit k zajištění závazků.“

52. V § 34 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Hodnota cenných papírů podle § 33 odst. 1 písm. e) nesmí tvořit více než 25 % majetku penzijního fondu.“

Dosavadní odstavce 2 až 6 se označují jako odstavce 3 až 7.

53. V § 34 odst. 6 se číslice „3“ nahrazuje číslicí „4“.

54. V § 35 se na konci tečka zrušuje a doplňují se tato slova: „a osob, jejichž penzijní připojištění zaniklo v roce, za který se zisk rozděluje.“, dosavadní text se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 12a) zní:

„(2) Pokud hospodaření penzijního fondu skončí ztrátou, použije se ke krytí ztráty nerozdělený zisk z minulých let, rezervní fond^{12a)} a další fondy tvořené ze zisku. Nestačí-li tyto zdroje, musí být ztráta kryta snížením základního jmění. Hodnota základního jmění nesmí klesnout pod částku uvedenou v § 4 odst. 4.

^{12a)} § 67 a 217 obchodního zákoníku.“

55. V § 36 se na konci odstavce 1 tečka zrušuje a doplňují se slova „a přehled o umístění prostředků penzijního fondu (§ 33 odst. 1), jejich uložení (§ 33 odst. 2) a jejich výši.“

56. V § 37 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 12b) zní:

„(1) Penzijní fond je povinen průběžně evidovat stav příspěvků zaplacených ve prospěch jednotlivých účastníků v rozdělení na příspěvky účastníka, příspěvky účastníka nárokovatelné pro odpočet ze základu daně z příjmů^{12b)} účastníkem, který je poplatní-

kem daně, příspěvky placené zaměstnavatelem a na ostatní příspěvky zaplacené ve prospěch účastníka. Dále je penzijní fond povinen odděleně evidovat stav státních příspěvků jednotlivých účastníků a podílů na výnosech hospodaření penzijního fondu.

^{12b)} § 15 odst. 12 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 170/1999 Sb.“

57. V § 37 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Penzijní fond je povinen doklady související s penzijním připojištěním účastníka ukládat a uschovávat je

- a) deset let následujících po podání žádosti o státní příspěvek za účastníka pro doklady prokazující nárok na státní příspěvek,
- b) tři roky následující po výplatě poslední dávky penzijního připojištění účastníkovi pro doklady prokazující nárok na dávky penzijního připojištění.“

58. V § 39 se vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Návrh na povolení zápisu likvidátora do obchodního rejstříku a na výmaz likvidátora z obchodního rejstříku podává likvidátor.“

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

59. V § 42 odst. 3 se na konci doplňuje tato věta včetně poznámky pod čarou č. 13a): „K tomuto účelu je ministerstvo oprávněno provozovat informační systém za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.^{13a)}“

^{13a)} Zákon č. 256/1992 Sb., o ochraně osobních údajů v informačních systémech.“

60. V § 42 odst. 5 se na konci doplňuje tato věta včetně poznámky pod čarou č. 13b): „Zaměstnanci ministerstva mohou poskytovat informace Komisi pro cenné papíry a České národní bance za účelem vzájemné spolupráce prováděné podle zvláštního právního předpisu.^{13b)}“

^{13b)} § 16 až 18 zákona č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů.“

61. V § 42 se vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Penzijní fond je povinen:

- a) předložit ministerstvu a Komisi pro cenné papíry každoročně nejpozději do 31. ledna seznam akcionářů s vyznačením údajů, které požaduje zvláštní právní předpis,^{8a)}
- b) informovat ministerstvo a Komisi pro cenné papíry o každé změně v seznamu akcionářů do deseti dnů po zápisu změny v seznamu akcionářů,
- c) předložit ministerstvu a Komisi pro cenné papíry usnesení rejstříkového soudu o zápisu změny nebo zániku zapisovaných skutečností bez zby-

tečného odkladu po provedení zápisu do obchodního rejstříku.“

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 7.

62. V § 43 odst. 1 písm. a) se za slovo „odstranil“ vkládají slova „nebo byli vyměněni v určené lhůtě členové orgánů penzijního fondu“ a za slovo „a“ se vkládá slovo „aby“.

63. V § 43 odst. 1 písm. c) se slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a na konci se doplňují slova „nebo do doby zápisu vstupu penzijního fondu do likvidace do obchodního rejstříku. Správce majetku má nárok na odměnu ve výši stanovené ministerstvem a dále na úhradu účelně vynaložených nákladů spojených s výkonem funkce správce majetku. Odměna a úhrada účelně vynaložených nákladů jsou placeny z majetku penzijního fondu.“

64. V § 43 odst. 1 písm. e) bodě 1 se slovo „nebo“ zrušuje, na konci bodu 2 se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se slovo „nebo“ a za bod 2 se doplňuje bod 3, který zní:

„3. penzijní fond neuzavře do jednoho měsíce ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž ministerstvo rozhodlo o změně depozitáře, novou depozitářskou smlouvu (§ 8 odst. 3).“

65. V § 43 odst. 2 se slova „tří měsíců“ nahrazují slovy „jednoho roku“.

66. V § 46 odst. 3 se věta druhá zrušuje.

Čl. II

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb. a zákona č. 144/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 9 se v písmenu v) tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno w), které zní:

„w) příspěvek zaměstnavatele na penzijní připojištění se státním příspěvkem poukázaný na účet jeho zaměstnance u penzijního fondu,^{9a)} maximálně však do výše 5 % vyměrovacího základu zaměstnance pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.²¹⁾“

2. V § 15 se doplňuje odstavec 12, který zní:

„(12) Od základu daně ve zdaňovacím období lze

odečíst platbu příspěvků poplatníkem na penzijní připojištění se státním příspěvkem^{9a)} podle smlouvy o penzijním připojištění se státním příspěvkem uzavřené mezi poplatníkem a penzijním fondem. Částka, kterou lze takto odečíst, se rovná úhrnu příspěvků zaplacených na penzijní připojištění se státním příspěvkem poplatníkem ve zdaňovacím období sníženému o 6 000 Kč. Maximální částka, kterou lze takto odečíst za zdaňovací období, činí 12 000 Kč.“

3. V § 24 odst. 2 se v písmenu zi) tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno zj), které zní:

„zj) příspěvek zaměstnavatele na penzijní připojištění se státním příspěvkem poukázaný na účet jeho zaměstnance u penzijního fondu,^{9a)} maximálně však do výše 3 % vyměrovacího základu zaměstnance pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.²¹⁾“

Čl. III

Přechodná ustanovení

1. Osoby, které jsou akcionáři penzijního fondu v rozporu s § 3 odst. 3 zákona č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění čl. I tohoto zákona (dále jen „zákon o penzijním připojištění“), jsou povinny do 6 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona ukončit činnost depozitáře nebo převést své akcie. Pokud tuto povinnost nesplní, nesmí vykonávat tato akcionářská práva:

- účastnit se a hlasovat na valné hromadě,
- požádat o svolání mimořádné valné hromady, a
- podat soudu návrh na určení neplatnosti usnesení valné hromady.

2. Penzijní fond je povinen do 12 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona uvést výši svého základního jmění do souladu s § 4 odst. 4 zákona o penzijním připojištění, jinak Ministerstvo financí odejme povolení udělené penzijnímu fondu podle § 5 zákona o penzijním připojištění.

3. Penzijní fond je povinen do 6 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona otevřít samostatné běžné účty nebo podúčty k běžnému účtu u svého depozitáře podle § 8 odst. 4 zákona o penzijním připojištění.

4. Návrh změn penzijních plánů a statutů, které musí být provedeny podle tohoto zákona, je penzijní fond povinen do 60 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona předložit ke schválení Ministerstvu financí. Pokud Ministerstvo financí neschválí změny penzijního plánu a statutu, které musí být provedeny podle tohoto zákona, do 9 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona, z důvodů na straně penzijního fondu, pozbývají uplynutím této lhůty platnosti ta ustanovení penzijního plánu a statutu, která jsou v rozporu s ustanoveními čl. I tohoto zákona.

5. Návrh osoby, která vykonává funkci prokuristy, je penzijní fond povinen do 60 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona předložit ke schválení Ministerstvu financí. Ministerstvo financí o návrhu rozhodne do 90 dnů ode dne jeho doručení.

6. Změny vyplývající z čl. I tohoto zákona se vztahují pouze na smlouvy o penzijním připojištění (dále jen „smlouva“) mezi účastníkem penzijního připojištění a penzijním fondem uzavřené po schválení změn penzijního plánu Ministerstvem financí po účinnosti tohoto zákona. Účastník penzijního připojištění a penzijní fond se však mohou dohodnout na změně smlouvy tak, aby tato smlouva odpovídala změnám vyplývajícím z čl. I tohoto zákona, které se týkají potřebné doby placení příspěvků na penzijní připojištění a věku 60 let stanoveného pro vznik nároku na starobní penzi nebo podmínky přiznání starobního důchodu z důchodového pojištění, popřípadě dalším změnám vyplývajícím z čl. I tohoto zákona.

7. U účastníků penzijního připojištění, jejichž smlouvy neodpovídají změnám vyplývajícím z čl. I tohoto zákona, které se týkají potřebné doby placení příspěvků na penzijní připojištění pro vznik nároku na starobní penzi a věku 60 let stanoveného pro vznik nároku na tuto penzi nebo podmínky přiznání starobního důchodu z důchodového pojištění, se výše státního příspěvku na penzijní připojištění stanoví podle předpisů platných přede dnem účinnosti tohoto zákona; u účastníků penzijního připojištění, kteří splňují potřebnou dobu placení příspěvků na penzijní připojištění pro vznik nároku na starobní penzi a věk 60 let stanovený pro vznik nároku na tuto penzi nebo podmínky přiznání starobního důchodu z důchodového pojištění, se však výše státního příspěvku na penzijní připojištění stanoví od kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byly tyto podmínky splněny, ve výši stanovené podle čl. I bodu 37 tohoto zákona, a to i když nedošlo ke změně smlouvy.

8. Státní příspěvek na penzijní připojištění ve výši stanovené v čl. I bodu 37 tohoto zákona náleží nejdříve za leden 2000. Do 31. prosince 1999 náleží příspěvek ve výši stanovené podle předpisů platných přede dnem účinnosti tohoto zákona. Ustanovení čl. II tohoto zákona se použije nejdříve pro zdaňovací období roku 2000.

9. Umístění a uložení prostředků je penzijní fond povinen do 6 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona uvést do souladu s § 33 odst. 1, § 33 odst. 2 a § 34 odst. 2 zákona o penzijním připojištění.

10. Pokud penzijní fond vykazuje v účetnictví ztráty za minulá období, je povinen do 12 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona splnit povinnost uloženou v § 35 odst. 2 zákona o penzijním připojištění.

11. Pokud se v důsledku čl. I tohoto zákona zapisují na základě zvláštního zákona určité údaje do obchodního rejstříku, je lhůta stanovená zákonem o penzijním připojištění pro splnění povinnosti penzijního fondu zachována, je-li podán poslední den lhůty návrh na povolení zápisu těchto údajů.

Čl. IV

Předseda Poslanecké sněmovny se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů České republiky vyhlásil úplné znění zákona č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, jak vyplývá z pozdějších zákonů.

Čl. V

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení, s výjimkou ustanovení čl. I bodu 37, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

171

VYHLÁŠKA

Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy

ze dne 21. července 1999,

kteřou se mění vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 183/1998 Sb.,
kteřou se stanoví, které další studium, popřípadě výuka se pro účely státní sociální podpory
a důchodového pojištění považuje za studium na středních nebo vysokých školách

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí stanoví podle § 15 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, a § 108 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění:

Čl. I

Vyhláška č. 183/1998 Sb., kterou se stanoví, které další studium, popřípadě výuka se pro účely státní sociální podpory a důchodového pojištění považuje za studium na středních nebo vysokých školách, se mění takto:

1. V § 1 písmeno a) zní:

„a) studium absolventů středních škol s úplným středním vzděláním nebo s úplným středním odborným vzděláním nebo vyšším odborným vzdělá-

ním, kteří úspěšně vykonali první maturitní zkoušku nebo absolutorium v konzervatoři v kalendářním roce, ve kterém zahajují toto studium, v jednoletých kurzech cizích jazyků s denní výukou, organizovaných právníckými a fyzickými osobami působícími v oblasti jazykového vzdělávání, uvedených v příloze č. 1 k této vyhlášce,“.

2. V § 1 se na konci textu tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) vzdělávání žáků, směřující k získání základního vzdělání nebo vzdělání poskytovaného zvláštní školou nebo pomocnou školou, v základních školách, speciálních základních školách, zvláštních školách a pomocných školách po skončení povinné školní docházky.“.

3. Příloha č. 1 zní:

„Příloha č. 1 k vyhlášce č. 183/1998 Sb.

Jednoletý kurs cizích jazyků s denní výukou, který organizuje:

1. Soukromá ekonomická škola s. r. o., Benešov, Tábořská 458/44
2. Obchodní akademie, Beroun, U stadionu 486
3. Státní jazyková škola, Brno, Kotlářská 9
4. PhDr. Olga Drobáňová – Agentura VIKA, Brno, Masarykova 31
5. Anglo – Germ. Services s. r. o., Brno, Rašínova 2
6. The Boland School – jazyková škola, Brno, Palackého 148
7. Easy English – jazyková škola, Brno, Botanická 13
8. English Centre s. r. o., Brno, VUT Kraví hora 13
9. Grapa Brno, s. r. o., Brno, Nádražní 2a
10. Majda Agency, s. r. o., Brno, Heinrichova 41
11. Mgr. Ludmila Markesová – Jazyková laboratoř, Brno, Grohova 54
12. Jazyková škola Austerlitz, Brno, Pavlovská 16
13. SLÍ-INTERNATIONAL s. r. o., Brno, Koliště 13
14. Jazyková škola Kovalský – Studio der, die, das, Brno, Cejl 93
15. KP centrum kultury a vzdělávání, Brno, Palackého 70
16. Kulturní a informační centrum města Brna, Brno, Radnická 4
17. H. E. Lingua Centrum jazyková škola, Brno, Anenská 10
18. Pavlína Megová – MKM jazyková škola, Brno, Česká 11
19. Karel Kalaš – Slon, jazyková škola, Brno, Údolní 5
20. Universum – jazyková škola, Brno, Kořenského 23a
21. Agentura Jílek – jazyková škola, Brno, Štefánikova 2
22. Jazyková škola CORFIX, Brno, Třída kapitána Jaroše 3
23. Akademie J. A. Komenského, oblast Brno, Brno, Rooseveltova 9
24. Mgr. Pavlos Gurutidis – PERFECT ENGLISH, Brno, Josefská 25

25. Diplomat School of English, Brno, Veveří 10
26. STUDIO BON, Mgr. Eva Silvová, Brno, Kotlářská 5
27. Gymnázium, Břeclav, Sady 28. října 1
28. Státní jazyková škola, České Budějovice, J. Š. Baara 2
29. Educo – středisko jazykového a odborného vzdělávání, České Budějovice, Štítného 12
30. Jan Těšík – Lion, jazykové centrum, Frenštát pod Radhoštěm, nám. Míru 14
31. Státní jazyková škola, Frýdek-Místek, Palackého 123
32. Obchodní akademie, Hodonín, Velkomoravská 13
33. Obchodní akademie, Hradec Králové, tř. ČSA 274
34. Soukromá jazyková škola Hradec Králové s. r. o., Hradec Králové, SNP 170
35. Soukromá jazyková škola PSJG Hradec Králové, s. r. o., Hradec Králové, Brandlova 875
36. Akademie J. A. Komenského, oblast Chomutov, Chomutov, Jakoubka ze Stříbra 8
37. Hana Kubešová – 1. soukromá škola jazyků, Chrudim, Školní náměstí 11
38. Hotelová škola Bohemia s. r. o., Chrudim 3, Víta Nejedlého 482
39. Lingua, soukromá jazyková škola, Jablonec n. Nisou, Jánská 6
40. Eva Kořánová – Educa, vzdělávací centrum, Jablonec nad Nisou, Mlýnská 46 A
41. Soukromá střední podnikatelská škola – ALTMAN s. r. o., Jičín, Na Tobolce 389
42. Akademie J. A. Komenského, oblast Jičín, Jičín, Havlíčkova 177
43. Internacional Education Center, s. r. o. – jazyková škola, Jihlava, Rantířovská 9
44. Obchodní akademie T. G. M., Jindřichův Hradec, Husova 156
45. Obchodní akademie a Vyšší odborná škola cestovního ruchu, Karlovy Vary, Bezručova 17
46. Karlovarský vzdělávací institut s. r. o., Karlovy Vary, Vítězná 32
47. PhDr. Blanka Zeithammerová – Soukromá jazyková škola MENTA, Karlovy Vary, Východní 2
48. 1. Kladenská soukromá střední odborná škola (1. KŠPA) s. r. o., Kladno-Sítná, Cyrila Boudy 2953
49. Vyšší odborná škola a Obchodní akademie, Klatovy, Plánická 196
50. Střední průmyslová škola, Kolín IV, Heverova 191
51. Jazyková škola ATHENA s. r. o., Kroměříž, Kazimíra Rudého 3702/41
52. Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola, Kutná Hora, Masarykova 197
53. Dr. Jana Jílková, Kutná Hora, Ostašova 524
54. Státní jazyková škola, Liberec, Tř. 1. máje 14
55. Miroslav Schiffert – STAMINA, jazykové kurzy, Liberec, Žitná 826
56. Akademie J. A. Komenského, oblast Liberec, Liberec, Revoluční 13
57. Soukromá střední odborná škola (1. KŠPA) s. r. o., Litoměřice, Sovova 480/2
58. TRADING CENTRE s. r. o., jazyková škola, Litomyšl, Tyršova 237
59. Obchodní akademie a Vyšší odborná škola ekonomická, Mladá Boleslav, T. G. Masaryka 14
60. Regionální středisko výchovy a vzdělávání s. r. o., Most, Baňská 286
61. Mezinárodní jazykový institut, s. r. o., Most, Topolová 584
62. Soukromá střední odborná škola podnikatelská a textilní a střední odborné učiliště textilní s. r. o., Nový Jičín, Dvořákova 33
63. Akademie J. A. Komenského, okres Nymburk, Nymburk, Palackého 222
64. Státní jazyková škola, Olomouc, Tř. Kosmonautů 6
65. Amadeus – jazyková agentura, Olomouc, Schweitzerova 50
66. Mgr. Pavel Pospíšil – Lingua Centrum, Olomouc, Kateřinská 11
67. Vzdělávací centrum „Klíč“, Opava, Krnovská 69
68. Mgr. Zbyněk Rybka – FAKTUM, Opava, Nádražní okruh 27
69. Soukromá střední podnikatelská škola a střední odborné učiliště s. r. o., Opava, Zámecký okruh 29
70. Cloverleaf s. r. o., Ostrava 1, Puchmajerova 7
71. Státní jazyková škola, Ostrava-Mor. Ostrava, Na Jízdárně 4
72. Soukromá vyšší odborná škola podnikatelská s. r. o., Ostrava 1, Poděbradova 16
73. Marie Lášová – JUNIOR COLLEGE LAROS OSTRAVA, Ostrava-Radvanice, Lihovarská 10
74. Till English Academy, Ostrava-Slezská Ostrava, Čs. armády 10/1318
75. Mgr. Milada Klimčíková – MK Servis, Ostrava-Dubina, J. Maluchy 9/127
76. Mgr. Petr Polášek – TEBURG, Ostrava-Poruba, Havlíčkovo náměstí 794/5
77. Eva Závodná – REKVAL, Ostrava-Moravská Ostrava, Ostrčilova 19
78. Milan Štěpita, Ostrožská Nová Ves, Nová 775
79. Obchodní akademie, Pardubice, Štefánikova 325
80. Klub Polabiny – vzdělávací středisko, s. r. o., Pardubice, Mozartova 456
81. Ing. Radoslava Formánková, Jazyková škola DELTA, Pardubice, Sokolovská 2099
82. Obchodní akademie, Písek, Karlova 111

83. Státní jazyková škola, Plzeň, Sady 5. května 42
84. Mgr. Naděžda Paboučková – Evropa, jazyková škola, Plzeň, Tylova 15
85. Trident servis s. r. o. – jazyková škola, Plzeň, Úslavská 17
86. Jaroslava Bogučaninová – Jazyková škola EXTERN, Plzeň, Sady Pětaticánků 33
87. Dům u Slunce, DIMENZE Plzeň, s. r. o., Plzeň, Na Roudné 1
88. Hotelová škola a Vyšší odborná škola hotelnictví a turismu, Poděbrady, Komenského 156/III
89. Státní jazyková škola, Praha 1, Školská 15
90. Akademie J. A. Komenského, Praha 1, Tržiště 20
91. Prague Language Centre, Praha 1, V Jámě 8
92. David Holíš Language Centre, Praha 1, Celetná 11
93. ET CETERA Co. – Jazyková škola ETC, Praha 1, Dušní 17
94. Vzdělávací středisko Společnosti přátel USA, Praha 1, Navrátilova 2
95. LANGUAGES AT WORK s. r. o., Praha 1, Na Florenci 35/1055
96. Berlitz Schools of Languages s. r. o., Praha 1, Hybernská 24
97. Jaromír Ježek – The Language House, Praha 2, Škrétova 8
98. Petr Prokop, PhDr. – Lingua Pro, Praha 2, Vinohradská 28
99. Ing. Slavomír Pospíchal – Obchodní institut, Praha 2, Vinohradská 69
100. ESO, Euroškola s. r. o., Praha 2, Na Moráni 3
101. PhDr. Milena Kellyová – Angličtina Expres, Praha 2, Korunní 2
102. Schola Comeniana, spol. s. r. o., Praha 3, Viklefova 20
103. IGL Praha s. r. o., Praha 3, Habrová 12
104. PhDr. Hana Řezníčková – OK Centrum, Praha 3, Štítného 5
105. Mc Neilus School, Eva Kudrnová, Praha 3, Slavíkova 26
106. Českomoravská konfederace odborových svazů, Praha 3, nám. W. Churchila 2
107. MUDr. Jitka Slavičková – J. S. AGENCY, Praha 3, Husitská 1251/28
108. Elvis, Praha 4, Gregorova 2090/7
109. POLYGLOT s. r. o., Praha 4, Mečislavova 8
110. Akcent, družstvo, Praha 4, Bítovská 3
111. Zdeněk Nádvořník – Lingua ELN, Praha 4, Jazlovická 1329/14
112. Ing. Josef Miřátský – PREKOS, Praha 4, Přímětická 1203/40
113. Soukromé gymnázium ALTIS, s. r. o., Praha 4-Kunratice, K Libuši 57
114. ALVIN s. r. o., Praha 4-Chodov, Bachova 1587/14
115. Zarina Radžabová – Ability – jazykové studio, Praha 4, Točitá 1731
116. The Caledonian School, Praha 5, Vltavská 24
117. ARCUS s. r. o., Praha 5-Zbraslav, Boženy Stárkové 653
118. Mgr. Lenka Pavilková – CHANNEL CROSSINGS SERVICES, Praha 5, Vrážská 238/8
119. London School of Modern Languages s. r. o., Praha 6, Charlese de Gaula 19
120. Daniel Vondráček – Agentura EDÚCO, Praha 7, Veletržní 24
121. Státní jazyková škola, Praha 8, Burešova 1130
122. MAVO s. r. o., Praha 8, 1. pluku 17
123. Soukromá vyšší odborná škola a První soukromá obchodní akademie s. r. o., Praha 8-Libeň, Lindnerova 575/1
124. Soukromá střední odborná škola (1. KŠPA) s. r. o., Praha 9, Mochovská 570
125. Univerzita Karlova v Praze, Ústav jazykové a odborné přípravy, Praha 9, Hloubětínská 26
126. The Bell School a. s., Praha 10, Nedvězská 29
127. Eva Mocová, Ing. – Centrum Bohemia, Praha 10, Nad Vodovodem 20
128. Tomáš Líbal – INTER-CONTACT, Praha 10, 28. pluku 8
129. Česko-italské jazykové gymnázium s. r. o., Praha 14-Hloubětín, Sadská 530
130. Merkurion s. r. o. – Institut vzdělávání, Prostějov, Palackého 4 – 6
131. Obchodní akademie, Přerov, Bartošova 24
132. Michal Frank – Interlingua Redsquares, Přerov, Dr. Skaláka 1
133. Mgr. Naděžda Pavlíková – Jazyková škola Beskyd, Rožnov pod Radhoštěm, 1. máje 823
134. Mgr. Markéta Peroutková – LINGUA RUMBURK, Rumburk, Růžová 4
135. Základní škola s rozšířeným vyučováním jazyků, Sušice, Lerchova 1112
136. Obchodní akademie, Šumperk, Hlavní třída 31
137. Akademie J. A. Komenského, oblast Šumperk, Šumperk, Nám. Míru 4
138. Střední odborná škola obchodní a Střední odborné učiliště obchodní, Tábor, Lužická 2572
139. ETC a Nobile s. r. o. – jazyková škola, Trutnov, Vítězná 156/1
140. Centrum dalšího vzdělávání učitelů, Třebíč, Okružní 935

141. RAJZL – soukromá jazyková škola, Ing. Evžen Rajzl, Uherské Hradiště, Dlouhá 205
142. MARLIN B & V s. r. o., Uherské Hradiště, Leoše Janáčka 180
143. Obchodní akademie, Ústí nad Labem, Pařížská 15
144. Germa – jazyková škola a agentura, Ústí nad Labem, Pařížská 2
145. Richard Musil – Language Courses, Ústí nad Labem, Štursova 657/7
146. Akademie J. A. Komenského, oblast Ústí nad Orlicí, Ústí nad Orlicí, Malé Hamry 60
147. Integrovaná střední škola – Centrum odborné přípravy, Valašské Meziříčí, Palackého 49
148. Integrovaná střední škola podnikání a služeb, Volyně, Lidická 135
149. Masarykovo gymnázium, Vsetín, Tyršova 1069
150. PaedDr. Karel Kostka – jazyková škola, Vsetín, Pod Pecníkem 1666
151. Státní jazyková škola, Zlín, nám. T. G. Masaryka 2734 – 9
152. Přemysl Cížek – Lingua, jazyková škola, Zlín, Svatopluka Čecha 22
153. Státní jazyková škola, Znojmo, Bezručova 19
154. Mgr. Miriam Plíšková – EUROPEAN LANGUAGE INSTITUTE, Znojmo, M. Kudeříkové 38
155. Ing. Pavel Štohl, Znojmo, Václavské nám. 6“.

4. Příloha č. 2 zní:

„Příloha č. 2 k vyhlášce č. 183/1998 Sb.

Zahraníční školy působící v České republice

1. Lycée Français de Prague (Francouzské lyceum v Praze), Praha 5, Drtinova 7
2. International School of Prague (Mezinárodní škola v Praze), Praha 6, Nebušická 700
3. Deutsche Schule Prag (Německá škola v Praze), Praha 6, Skuteckého 1384
4. Střední všeobecně vzdělávací škola s rozšířeným vyučováním cizích jazyků při Velvyslanectví Ruské federace v České republice, Praha 6, Krupkovo náměstí 1“.

5. Příloha č. 3 zní:

„Příloha č. 3 k vyhlášce č. 183/1998 Sb.

Zahraníční vysoké školy působící v České republice

1. U. S. Business School in Prague, Praha 6, Jose Martího 2/407
obor: ekonomie a řízení
2. Czech Management Institute Praha – manažerská fakulta, Praha 2, Resslova 10
obor: podnikový management
3. Mezinárodní Baptistický teologický seminář, Praha 6-Jenerálka, Nad Habrovkou 3
obor: teologie
4. Evropský polytechnický institut, s. r. o., Kunovice, Osvozené 699
obor: ekonomika a zahraniční obchod
obor: právo komerční
obor: počítačové systémy elektronické
5. University of New York in Prague, s. r. o., Praha 8, Burešova 1130
obor: řízení obchodu (Business Administration)
obor: veřejná správa (Public Administration)
6. Mezinárodní vysoká škola podnikatelství a práva v Praze, s. r. o., Praha 4, Ke Kateřinkám 1407/9
obor: ekonomika
obor: právo“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1999.

Ministr:

Mgr. Zeman v. r.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyby

ve vyhlášce Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 183/1998 Sb., kterou se stanoví, které další studium, popřípadě výuka se pro účely státní sociální podpory a důchodového pojištění považuje za studium na středních nebo vysokých školách

V § 2 má místo slova „působící“ správně být slovo „působících“.

Redakce

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – Redakce: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – Administrace: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. Roční předplatné se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – Distribuce: celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – Drobný prodej – Benešov: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; Bohumín: ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; Brno: GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; České Budějovice: Prospektum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; Hradec Králové: TECHNOR, Hořická 405; Chomutov: DDD Knihkupectví –Antikvariát, Ruská 85; Jihlava: VIKOSPOL, Smetanova 2; Kadaň: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; Kladno: eL VaN, Ke Stadionu 1953; Klatovy: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; Liberec: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Most: Knihkupectví Růžička, Šefíková 529/1057; Napajedla: Ing. Miroslav Kučerič, Svatoplukova 1282; Olomouc: BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; Pardubice: LEJHANEK, s. r. o., Sladkovského 414; Plzeň: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; Praha 1: FÍŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hyberská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; Praha 2: NEWSLETTER PRAHA, Praha 2, Ing. Jaromír Hink – vydavatelství, Londýnská 31; Praha 4: PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; Praha 8: JASIPA, Zenklova 60; Praha 10: Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetíněves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; Přerov: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; Sokolov: KAMA, Kalousek Milan, Poláčkova 1826; Šumperk: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; Teplice: L + N knihkupectví, Kapelní 4; Trutnov: Galerie ALFA, Bulharská 58; Ústí nad Labem: 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; Zábřeh: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; Zatec: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. Distribuční podmínky předplatného: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Reklamacce: informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.